

แบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศ์ศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล
โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2556

แบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล
โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล
โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2556

กิตติคุณ ม่วงทา. (2556). แบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับ
ไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสนทนาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
รองศาสตราจารย์จินตนา พุทธรเมตตะ.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนต่างชาติ ระดับไฮสคูล ในโรงเรียนประชาคมนานาชาติ และเพื่อหาประสิทธิภาพของ
แบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชาวต่างชาติ ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12) จำนวน 10 คน
ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์ภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนต่างชาติจำนวน 10 บทและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนและวิเคราะห์ข้อมูล
โดยการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2)

ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับ
ไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 87.35 / 87.00 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
ที่กำหนดไว้ 80/80

THE BASIC EXERCISES TO DEVELOP KNOWLEDGE ABOUT WORDS OF THAI LANGUAGE
FOR HIGH SCHOOL NON – THAI STUDENTS AT INTERNATIONAL COMMUNITY SCHOOL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2013

Kittikhun Muangta. (2013). *The Basic Exercises to develop knowledge about Words of Thai Language for High School Non-Thai students at International Community School*. Master's Project, M. A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School of Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Jintana Puttamata.

The purpose of the research was to write basic exercises to develop knowledge about Words of Thai Language for Non-Thai students in High school level at International Community School and to validate basic exercises to develop knowledge about Words of Thai Language for High School Non-Thai students at International Community School according to the standard of 80/80.

The sample group used in this research consisted of 10 Non-Thai students who are in High School level at International Community School in the academic year 2012.

The research instruments were the 10 basic exercises to develop knowledge about Words of Thai Language for Non-Thai students in High school level at International Community School which were validated by the standard of 80/80 and the achievement test.

The results of this research revealed that the basic exercises to develop knowledge about Words of Thai Language for High school Non-Thai students at International Community School were efficient at about 87.35/87.00 and could be used in teaching Thai to non-Thai students at International Community School.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง แบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับ
ไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ของ กิตติคุณ ม่วงทา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์จันทนา พุทธเมตะ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์จันทนา พุทธเมตะ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(อาจารย์ ดร.วานี อรรถนัสถิต)

วันที่...22...เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

ประกาศคุณูปการ

“ข้าพเจ้าเผชิญทุกสิ่งได้โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า”ฟิลิปปี 4:13

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถของ รองศาสตราจารย์จินตนา พุทธิเมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งเป็นผู้ให้คำแนะนำชี้แนะแนวทางในการจัดทำสารนิพนธ์ด้วยความเมตตา และความเข้าใจมาโดยตลอดทั้งยังเป็นผู้ให้ความรู้ความหวังใจใต้อาณัติให้กำลังใจอยู่เสมอ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา ที่ให้คำแนะนำชี้แนะแนวทางในการวิจัยรวมทั้งตรวจสอบเครื่องมือวิจัยจนทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำสารนิพนธ์เล่มนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ได้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์รวมทั้งคณาจารย์ในภาควิชา ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้ความรักและเป็นกันเอง สร้างเสริมประสบการณ์แห่งชีวิตตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาปริญญาโทที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ คือ อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียรและ อาจารย์ศิวพร กลกิจวรกุล ที่ได้สละเวลาอันมีค่าของท่านตรวจและ ให้คำแนะนำในการจัดทำเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและ ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบคุณกำลังใจที่สำคัญคือครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ประยงค์ ม่วงทา และคุณแม่จันทร์ทิพย์ ม่วงทา บิดามารดา ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ ผู้คอยสนับสนุน ทุ่มเทกำลังเลี้ยงดูและคอยชี้แนะ รวมทั้งคุณพรพิมล และ เด็กหญิงกฤษฎาคุณ ม่วงทา ภรรยาและลูกสาว ผู้เป็นกำลังใจและแรงบันดาลใจ คอยมอบความรักและความเข้าใจ สนับสนุนช่วยเหลือทั้งกายใจและจิตวิญญาณ ขอขอบคุณ ดร.พัฒนและคุณกุลธิดา สุวรรณพานิช และทุกคนในครอบครัวที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนทั้งคำหนุนใจและอธิษฐานเผื่อผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบคุณโรงเรียนประชาคมนานาชาติที่กรุณาอนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอน ขอขอบคุณผู้อำนวยการ เพื่อนร่วมงาน และนักเรียนในโรงเรียนที่ให้ความร่วมมือแก่ผู้วิจัยอย่างดี

ขอขอบคุณ อาจารย์ธีรพันธุ์ ศิริชัย คุณหญิง คุณนพ ฟี ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ร่วมรุ่นที่เรียนด้วยกัน ที่เข้าใจ ให้คำแนะนำ และให้การสนับสนุนรวมทั้งเป็นกัลยาณมิตรและ กำลังใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์อัครา บุญทิพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ล่งลับ ผู้สร้างสรรค์
สิ่งดีและ มงดงามแก่วงการศีกษาไทยผู้คอยซัดเกลาและ สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยรัก ภูมิใจ และ
เห็นคุณค่าของความเป็นไทยจวบจนสามารถถ่ายทอดความมงดงามนี้ให้ประจักษ์แก่ผู้เรียน
ชาวต่างชาติได้

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ประทานสติปัญญาและทรงนำให้การทำ
สารนิพนธ์นี้สำเร็จ ขอถวายเกียรติแด่พระองค์

กิตติคุณ ม่วงทา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศัพท์และการสอนคำศัพท์	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับศัพท์และการสอนคำศัพท์	5
ความหมายและประเภทของคำศัพท์	5
ความสำคัญของคำศัพท์	7
หลักการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอน	7
จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์	9
วิธีการสอนคำศัพท์	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศัพท์และการสอนคำศัพท์	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ	12
ความหมายของแบบฝึกทักษะ	12
ลักษณะของแบบฝึก	13
ประโยชน์ของแบบฝึก	16
หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก	18
หลักในการสร้างแบบฝึก	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ	22
3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	23
กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	23
ประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกจากผู้เชี่ยวชาญ	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
ดำเนินการวิจัย	27
เก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์สรุปผล.....	28
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	30
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
5 สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	35
สรุปผลการวิจัย	35
อภิปรายผล	36
ข้อเสนอแนะ	38
บรรณานุกรม	39
ภาคผนวก	44
ภาคผนวก ก	45
ภาคผนวก ข	53
ภาคผนวก ค	57
ภาคผนวก ง	78
ภาคผนวก จ	115
ภาคผนวก ฉ	120
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	123

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ด้านเนื้อหา	25
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ด้านการใช้ภาษา	26
3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ด้านแบบทดสอบ	26
4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
5 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างการฝึกแต่ละบทของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ทั้ง 10 บท	31
6 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ หลังการเรียน ทั้ง 10 บท	33
7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80	34

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันประเทศไทยได้พัฒนาความเจริญในด้านต่างๆ เป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยี ทั้งยังมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นทางด้านวัฒนธรรมและประเพณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกลักษณ์ทางด้านภาษาซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่ปัจจุบันนี้ชาวต่างชาติให้ความสนใจศึกษาเรียนรู้ทั้งเพื่อการสื่อสารกับคนไทยและเพื่อประกอบอาชีพในประเทศไทยทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีแนวโน้มกว้างขวางขึ้น ดังที่ศรีวิไล พลมณี. (2545: 15) กล่าวถึงผลสำรวจการเปิดหลักสูตรการสอนภาษาไทยใน สถานะภาษาต่างประเทศในสถาบันต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งศูนย์สอนภาษา และโรงเรียน สอนภาษาที่จัดสอนในเชิงธุรกิจมีการเติบโตและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้ น่าจะมีสาเหตุ มาจากความเป็น ไทยที่น่าสนใจ เช่น ประเทศไทยมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่ดี มีทิวทัศน์สวยงามและเป็น ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงอาหารไทยที่เลื่องชื่อ สอดคล้องกับนวนิยายเพิ่มเกษร. (2552: 1) กล่าวว่าภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) ภาษาหนึ่งที่ผู้เรียนชาวต่างประเทศสนใจศึกษาอย่างกว้างขวางทั้งภายในและภายนอกประเทศด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อติดต่อสื่อสารกับคนไทยในด้านต่างๆและใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยทางด้านวิชาการโดยเฉพาะด้านไทยศึกษาในแง่มุมที่ตนสนใจ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนโดยเฉพาะการสอนให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 นี้และนำมาใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวันการสอนคำศัพท์ก็เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมาก เพราะคำศัพท์จะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการรู้ความหมายในการอ่าน การเขียน การพูด ภาษาต่างประเทศ หากผู้เรียนขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ก็เป็นสิ่งที่ยากในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสอนคำศัพท์ควรเป็นสิ่งที่ผู้สอนภาษาควรให้ความสนใจสอดคล้องกับ เดวิด วิลกินส์ (David Wilkins : 2003: 111) ได้กล่าวไว้ว่า “ถ้าไม่มีความรู้เรื่อง ไวยากรณ์เราจะสื่อสารได้ไม่มากนัก แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์เราก็ไม่สามารถสื่อสารได้เลย” และแวน ไชออก (Van Syoc. 1963: 63)

ได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ไว้ว่า “การสอนศัพท์จำเป็นต้อง สามารถใช้ศัพท์เหล่านั้นในประโยคต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา แบบเรียนที่ใช้มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติเพราะแบบเรียนจะเป็นทั้งคู่มือครูที่จะเลือกเนื้อหาการสอนจะทำให้งานสอนของครูง่ายขึ้นและเป็นทั้งเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาไทยได้ดีและสะดวกรวดเร็วขึ้นนอกจากผู้เรียนใช้แบบเรียนในห้องเรียนแล้วยังต้องใช้แบบเรียนในการทำแบบฝึกหัดด้วยตัวเองที่บ้านหรือนอกห้องเรียน” และวิจิณณ์ ภาณุพงศ์. (2536: 5) กล่าวถึงการเรียนคำศัพท์ไว้ว่า ในการเรียนรู้คำศัพท์นั้น เราต้องรู้ว่าคำแต่ละคำมีความหมายอะไรได้บ้างและใช้อย่างไรในโอกาสใด ใช้ควบคู่กับคำใดได้บ้าง คำบาง คำมีความหมายใกล้เคียงกันมากแต่อาจจะใช้แทนกันได้ในบางกรณีเท่านั้น คำบางคำมีความหมาย แตกต่างกันมาก แต่ออกเสียงคล้ายกันก็มี ถ้าหากไม่ระมัดระวังก็อาจใช้ปนกันได้ การจะฟังและ อ่านให้เข้าใจก็จำเป็นต้องรู้จักความหมายของคำให้ดี จากคำกล่าวข้างต้นการเรียนรู้คำศัพท์จึงมีความสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างมาก หากผู้เรียนรู้คำศัพท์ไม่มากพอหรือไม่เข้าใจความหมายของคำจะทำให้ไม่สื่อสารหรือถ่ายทอดความคิด ความต้องการหรือความรู้สึกของผู้เรียนได้

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติระดับไฮสคูล (เกรด 9-12) ในโรงเรียนประชาคมนานาชาติได้สังเกตว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องคำศัพท์ทั้งยังไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้จากคำและสำนวนที่ใช้อย่างหลากหลายในชีวิตประจำวันได้ และเห็นว่าแบบฝึกเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนที่อยู่ในระดับไฮสคูลของโรงเรียนนั้นยังขาดแคลนและไม่เหมาะกับกลุ่มผู้เรียน ดังนั้นการพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้คำศัพท์จึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาได้

ด้วยปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์เพื่อใช้เป็นสื่อการสอนสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลในโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ผลการพัฒนาแบบฝึกนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ด้านคำศัพท์และทักษะด้านอื่นในระดับที่สูงขึ้น

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล (เกรด 9-12) ในโรงเรียนประชาคมนานาชาติ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้จะทำให้ได้แบบฝึกทักษะที่เพิ่มพูนความรู้เชิงปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติและเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกให้แก่นักเรียนชาวต่างชาติในระดับอื่น ๆ ได้

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนชาวต่างชาติ ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12) โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 20 คน ตั้งอยู่เลขที่ 1225 ถนนเดอะพาร์คแลนด์ แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนชาวต่างชาติระดับไฮสคูล (เกรด 9-12) โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 10 คนที่ผ่านการทดสอบความรู้เบื้องต้นและอยู่ในกลุ่มระดับกลางและสูง

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 ขึ้นเตรียมการ

ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 2 ขึ้นสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยรวบรวมและสร้างแบบฝึกทักษะ จำนวน 10บท นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และทำการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ จากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง

ระยะที่ 3 การทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

นำแบบฝึกทักษะไปใช้เวลาในการทดลองสอน 3 คาบ ต่อสัปดาห์ คาบละ 70 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวม 11คาบ โดยเริ่มจาก เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2556

ระยะที่ 4 ขึ้นสรุปผลและนำเสนอรายงานการวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติหาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบฝึกและสอบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแบบฝึก คำนวณหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 สรุปผลการวิจัยและนำเสนอรายงานการวิจัย

4. เนื้อหาในการทำแบบฝึก

ผู้วิจัยได้พิจารณาคำศัพท์ที่มักจะทำให้เกิดปัญหาและสร้างความสับสนในด้านการออกเสียง และความหมายที่คล้ายคลึงกันจากบริบทการใช้ภาษาในสภาพจริงของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มประชากรและนำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะโดยใช้รูปแบบการอธิบายความหมายคำศัพท์ แสดงประโยคตัวอย่าง ตั้งคำถามและทำแบบฝึกหัดท้ายบทเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนและเมื่อเรียนจบบทอ่านของแบบฝึกแล้วผู้เรียนจะทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกจำนวน 10 บทอ่าน ดังนี้

1. จัด-จัดจ้าน
2. ไปรย-โรย
3. เหยาะ-หยด
4. เผลอ –เผอเรือ
5. แน่นหนา หนาแน่น คับคั่ง
6. ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหน
7. ติดต่อ-ปะติดปะต่อ
8. เผยแผ่ เผยแพร่
9. ผลักดัน ผลักไส
10. ปา ขว้าง เขวี้ยง

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือวิจัยโดยให้มีกิจกรรมทำแบบฝึกหัดท้ายบทและทำแบบทดสอบ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจะมีตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. นักเรียนต่างชาติได้รับการพัฒนาความรู้ด้านศัพท์ภาษาไทยสูงขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียนชาวต่างชาติ หมายถึง นักเรียนชาวต่างชาติ ระดับไฮสคูล(เกรด 9-12) โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ตั้งอยู่เลขที่ 1225 ถนนเดอะพาร์คแลนด์ แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ ซึ่งเลือกเรียนวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นวิชาเลือกโดยผ่านการสอบคัดเลือกวัดระดับความรู้ ซึ่งอยู่ในระดับกลางและระดับสูง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศัพท์และการสอนคำศัพท์

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับศัพท์และการสอนคำศัพท์

1.1.1 ความหมายและประเภทของคำศัพท์

1.1.2 ความสำคัญของคำศัพท์

1.1.3 หลักการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอน

1.1.4 จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์

1.1.5 วิธีการสอนคำศัพท์

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศัพท์และการสอนคำศัพท์

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

2.1.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

2.1.2 ลักษณะของแบบฝึก

2.1.3 ประโยชน์ของแบบฝึก

2.1.4 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

2.1.5 หลักในการสร้างแบบฝึก

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับศัพท์และการสอนคำศัพท์

1.1.1 ความหมายและประเภทของคำศัพท์

ความหมายของคำศัพท์ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2525 ให้ความหมายไว้ว่ากลุ่มเสียงเสียงเสียงพูดหรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิดเห็นเป็นคำหรือคำยากที่ต้องแปล (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2525: 853)

ฟรีช (Fries. 1950: 87) ได้ให้คำจำกัดความของ “คำ (Word) ไว้ว่า “คำคือการประสมเสียง ซึ่งนำมาใช้เป็นสิ่งเร้าให้นึกถึงประสบการณ์ที่เคยผ่านมาประสบการณ์ที่ถูกกระตุ้นจากการประสมเสียงนั้น จะมีความหมายต่างกันหลายอย่างแต่จะมีเพียงประสบการณ์ที่เด่นกว่าประสบการณ์อื่นประสบการณ์นี้จะถูกกำหนดขึ้นโดยข้อความที่ใช้ร่วมกันบ่งถึงสถานการณ์หนึ่งดังนั้นคำๆหนึ่งจึงสามารถมีได้หลายความหมายเมื่อเอ่ยคำใดคำหนึ่งขึ้นมาโดยที่เราจึงไม่อาจจะจำกัดความหมายให้ตายตัวได้จำเป็นต้องพิจารณาจากข้อความที่ปรากฏรวม (Context) จึงจะรู้ว่าเป็นความหมายใด

กานดาวัลย์ คุณานนท์วิทยา (2543: 28) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่าคำศัพท์คือกลุ่มเสียงที่มีความหมายแบ่งออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับหลักหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่นแบ่งตามรูปคำหรือการนำไปใช้ เป็นต้น

ศิธร แสงธนู; และคิด พงศทัต (2521: 35) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ว่า “ศัพท์ คือกลุ่มเสียง กลุ่มหนึ่งซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็นคนสิ่งของอาการหรือลักษณะอาการใดอย่างหนึ่ง” และยังได้แบ่ง ความหมายของคำศัพท์ออกเป็น 4 นัยคือ

1. ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำตามพจนานุกรมสำหรับภาษาอังกฤษแล้วคำหนึ่งๆมีความหมายหลายอย่างบางคำอาจใช้ในความหมายแตกต่างกันเป็นร้อยทำให้บางคนเข้าใจว่าความหมายที่แตกต่างออกไปหรือความหมายที่คนไม่ค่อยรู้จักนั้น เป็น “สำนวน” ของภาษาแตกต่างกันเป็นร้อยทำให้บางคนเข้าใจว่าความหมายแตกต่างออกไปหรือความหมายที่คนไม่ค่อยรู้จักนั้นเป็น “สำนวน” ของภาษา

2. ความหมายทางโครงสร้าง (Morphological Meaning) คำศัพท์ประเภทนี้เมื่ออยู่ตามลำพังโดด ๆ อาจหาความหมายได้ง่ายเช่น s เมื่อต่อท้ายคำนามบางจำพวกเช่น hats, pens จะแสดงความหมายเป็นพหูพจน์ของนามนั้นๆคือช่วยบอกว่ามีจำนวน “มากกว่าหนึ่ง”

3. ความหมายจากการเรียงคำ (Syntactic Meaning) ได้แก่ ความหมายที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปแล้วแต่การเรียงลำดับเช่น boathouse แตกต่างจาก houseboat หรือ Is she going home? แตกต่างจาก She is going home.

4. ความหมายจากเสียงขึ้น-ลง (Intonation Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำที่เปลี่ยนแปลงไปตามเสียงขึ้นลงของผู้พูดเปล่งออกมาไม่ว่าจะเป็นเสียงที่มีพยางค์เดียวหรือมากกว่า

ศิธร แสงธนู (2521: 37-38) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) คือคำศัพท์ประเภทที่เราอาจบอกความหมายได้โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้างซึ่งเป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายในตัวเองแน่นอน (Function Words) หรือเรียกว่า คำการยะคำประเภทยี้มีมากกว่าคำประเภทยอื่น ๆ สอนแปลความหมายไม่ได้ผลต้องให้สังเกตการใช้และฝึก โครงสร้างต่าง ๆ จึงจะเกิดประโยชน์

จากคำนิยามความหมายของคำศัพท์ และประเภทของคำศัพท์ สรุปได้ว่าคำศัพท์คือกลุ่มเสียง เสียงพูดหรือพิมพ์เป็นลายลักษณ์อักษรที่มีความหมายซึ่งถูกกำหนดขึ้น เพื่อแสดงความหมายให้เข้าใจ ทั้งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์และการเรียนรู้ของผู้เรียน คำศัพท์แบ่งออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับ หลักเกณฑ์ที่ต่างกันเช่นแบ่งตามลักษณะคำหน้าที่ของคำและการนำไปใช้ เป็นต้น

1.1.2 ความสำคัญของคำศัพท์

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น การเข้าใจความหมายของ คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญผู้ที่มีความรู้คำศัพท์มากย่อมเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากกว่าผู้ที่รู้คำศัพท์น้อย ความสำคัญของคำศัพท์มีดังนี้

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2535: 13) กล่าวว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะทำ ให้เกิดความเข้าใจในการอ่านผู้ที่มีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่มากพอจะพบกับปัญหาด้านการอ่านและด้าน การเขียน ถ้าผู้เขียนรู้คำศัพท์น้อยก็ไม่สามารถเขียนข้อความเพื่อสื่อความหมายตามที่ต้องการได้

ตติยา เมฆประยูร (2544: 10) สรุปว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญเป็นพื้นฐานในการ สร้างความเข้าใจต่อการเรียนภาษาทุกทักษะโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการอ่านการรู้ความหมายคำศัพท์ ช่วยให้ผู้เข้าใจเรื่องที่ย่านและรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ดียิ่งขึ้นนอกจากนี้การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งชี้ ถึงความสามารถและพัฒนาการทางภาษาในด้านต่างๆได้เป็นอย่างดี

จากความเห็นข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนรู้คำศัพท์มีความสำคัญที่ผู้เรียนควรเรียนรู้เป็น อันดับแรกเพราะนอกจากจะทำให้เข้าใจความหมายของคำแล้วยังจะช่วยพัฒนาและขยาย ประสบการณ์ทางภาษาของผู้เรียนอีกด้วย

1.1.3 หลักการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอน

วิลเลียม (William. 1965: 176 -187) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาได้กล่าวถึงการเลือกคำศัพท์ ว่าเนื่องจากภาษาต่างประเทศที่เรียนกันอยู่เป็นการเรียนจากตำราซึ่งไม่ใช่สถานการณ์จริงเหมือน ภาษาแม่ จึงต้องมีการเลือกคำศัพท์ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. เลือกจากตัวอย่างที่ผู้เรียนอ่านหรือได้ยินโดยนับคำที่ปรากฏบ่อยที่สุดหรือมีความถี่ ในการใช้มากแล้วคัดเลือกคำนั้นมาสอนเพราะจะทำให้ผู้เรียนจำได้กว่าคำที่ปรากฏน้อย

2. จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏคำควรจะมีจากหนังสือหรือตำราหลายๆเล่มหลายสถานการณ์จะทำให้บัญญัติความถึนั้นมีค่ามากยิ่งขึ้น

3. คำศัพท์ที่มีความถึต่ำแต่มีความจำเป็นสำหรับสถานการณ์หนึ่งควรจะนำมาสอน

4. คำศัพท์คำหนึ่งอาจครอบคลุมไปหลายความหมายหรือหลายๆคำคำที่สามารถครอบคลุมความหมายของคำได้มากกว่าจะได้รับพิจารณาเลือกก่อน

5. การเลือกคำศัพท์ต้องคำนึงถึงคำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่ายมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องคือ

5.1 คำศัพท์บางคำที่ได้รับการเลือกเพราะมีความเหมือนภาษาเดิมของผู้เรียนทำให้จำได้ง่ายขึ้น

5.2 คำศัพท์บางคำสามารถเข้าใจความหมายได้ง่ายจึงควรเลือกคำที่มีความหมายชัดเจน

5.3 การเลือกคำศัพท์ต้องคำนึงถึงความสั้นและสามารถจำได้ง่ายหรือออกเสียงได้ง่าย

5.4 คำศัพท์ที่มีรูปแบบที่สม่ำเสมอจะได้รับเลือกมากกว่าคำที่มีรูปแบบไม่แน่นอน

5.5 คำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนผ่านมาแล้วเมื่อมาผสมเป็นคำใหม่ ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและการจำคำศัพท์ที่เลือกมาใช้ในการสอนควรเป็นคำศัพท์ที่อยู่ใกล้ตัวและเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ภิญญาพร นิตยประภา (2534: 51) กล่าวว่าลักษณะของคำในการคัดเลือกมาใช้ในการสอนภาษา มีดังนี้

1. ใช้คำง่ายและสั้น ให้เข้าใจง่ายโดยไม่ต้องแปลความหมาย
2. ใช้คำที่คุ้นเคย ไม่ควรใช้คำที่ผู้เขียนคิดค้นขึ้นมาใหม่ เพราะต้องมาอธิบาย
3. ใช้คำพูดให้ตรงกับความต้องการบอกกับผู้อ่าน ไม่ใช่คำพูดอ้อมค้อม
4. ใช้คำที่เป็นมาตรฐานในการเขียน
5. รู้จักใช้คำต่าง ไม่ควรใช้คำซ้ำ
6. ใช้คำสุภาพไม่หยาบคาย

สรุปได้ว่าการคัดเลือกคำศัพท์ที่จะมาใช้สอนนั้นควรเลือกคำศัพท์ที่พบเห็นบ่อยและเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและวัยของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความยากง่ายและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

1.1.4 จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ โดยทั่วไปจุดมุ่งหมายของการสอน

คำศัพท์จะเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีในการวิเคราะห์คำศัพท์เพื่อให้ทราบถึงความหมาย โดยไม่ต้องอาศัยพจนานุกรมมีนักการศึกษาหลายท่านได้สรุปจุดมุ่งหมายของการสอนคำศัพท์ได้ดังต่อไปนี้

เดล (Dale 1971: 376) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนศัพท์ว่าความสำคัญของการนำกลวิธีสอนศัพท์มาใช้ในการคาดเดาความหมายคำศัพท์นั้นจะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ความหมายคำศัพท์มากขึ้นผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการเปิดพจนานุกรมบ่อยครั้งและผู้เรียนสามารถเลือกความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมมากขึ้นทั้งจากความหมายคำศัพท์ที่ให้ไว้หลายความหมายในพจนานุกรมและจากการพิจารณาความหมายของคำอื่นๆที่ให้ไว้ในบริบท

ศิริพร ลิ้มตระการ (2535: 13) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนคำศัพท์ว่าการสอนความหมายคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาคำศัพท์เป็นกุญแจสำคัญสำหรับความเข้าใจในการอ่านภาษา ต่างประเทศนอกจากนั้นคำศัพท์ยังเป็นสิ่งจำเป็นในการใช้ภาษาถ้าผู้ใดขาดความรู้ในด้านคำศัพท์นี้แล้วก็จะเป็นการยากที่จะใช้โครงสร้างภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าการเรียนการสอนคำศัพท์ที่มีจุดมุ่งหมายทำให้ผู้เรียนสามารถรู้ความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในบริบทต่างๆและสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในโครงสร้างไวยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภาษาพูดภาษาเขียนตลอดจนนำคำศัพท์ไปใช้อย่างถูกต้องทั้งด้านวัฒนธรรมและความนิยมของเจ้าของภาษา

1.1.5 วิธีการสอนคำศัพท์

อิสรา สารระงาม (2529: 78-79) ได้เสนอวิธีการสอนคำศัพท์ไว้ดังนี้

1. ใช้ของจริง (Real Objects) วิธีนี้เหมาะสำหรับใช้สอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและของจริงที่จะใช้สอนนั้นไม่ลำบากกับครูที่จะหยิบยกมาสอนเช่นอุปกรณ์ในห้องเรียน เป็นต้น

2. ใช้หุ่นจำลอง (Models) ใช้ในกรณีที่ของจริงไม่สะดวกที่จะทำการหยิบยกมาใช้หรือเป็น สิ่งของที่ไม่มีปรากฏในห้องเรียนหรือเป็นสิ่งของที่สิ้นเปลืองโดยใช้เหตุหรือของสิ่งนั้นหาไม่ได้ตามฤดูกาลเช่นผลไม้หรืออาหารต่างๆสิ่งของขนาดใหญ่ เป็นต้น

3. ใช้รูปภาพ (Pictures) ใช้แทนของจริงหรือของจำลองภาพนับเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในการเรียนการสอนมากที่สุดทั้งคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมซึ่งภาพที่นำมาสอนจำเป็นต้องมีขนาดพอเหมาะที่นักเรียนทั้งชั้นสามารถมองเห็นได้สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงกับความหมายของคำที่จะนำมาสอน

4. ใช้กริยาท่าทาง (Actions) ในกรณีที่คำศัพท์ที่จะสอนนั้นสามารถแสดงกริยาท่าทางให้นักเรียนเห็นได้เด่นชัดครูควรแสดงท่าทางประกอบการสอนด้วยจะทำให้ความเข้าใจของผู้เรียนสมบูรณ์มากขึ้น

5. ใช้คำนิยาม (Definition) ในกรณีที่คำศัพท์นั้นสามารถใช้ประโยคง่าย ๆ นิยามความหมายได้ชัดเจน

6. ใช้บริบท (Context) ในกรณีที่คำศัพท์นั้นไม่สามารถนิยามความหมายโดยใช้ประโยคเพียงประโยคเดียวได้ แต่ต้องอาศัยประโยคข้างเคียงหลายๆประโยคช่วยในการบอกความหมาย

7. ใช้คำพ้องความหมาย (Synonym) กำหนดความหมายในกรณีที่นักเรียนต้องรู้จักศัพท์ที่จะนำมาเปรียบเทียบกับคำศัพท์ใหม่ที่ครูจะสอน

8. ใช้คำตรงกันข้าม (Antonym) บอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกันที่ต้องการให้นักเรียนทราบความหมายของคำที่ต้องการนำมาเปรียบเทียบกับคำใหม่ที่ครูจะสอน

9. การใช้วิธีแปล (Translation) ในกรณีที่คำศัพท์นั้นไม่สามารถใช้กลวิธีอื่น ๆ ดังกล่าวข้างต้น หรือถ้าใช้กลวิธีอื่น ๆ จะทำให้เป็นการเสียเวลาเป็นอันมากและไม่แน่ว่านักเรียนจะทราบความหมายได้จริงหรือไม่ ข้อคำนึงของครูในการใช้กลวิธีการสอนโดยการแปลก็คือการหลีกเลี่ยงการอธิบายอย่างยาว ๆ

สุไรพงษ์ ทองเจริญ (2526: 120) ได้เสนอกลวิธีในการสอนความหมายของคำดังต่อไปนี้

1. ใช้คำศัพท์ที่นักเรียนรู้จักหรือจากสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมาผูกเป็นประโยคเชื่อมโยงไปสู่ความหมายของศัพท์ใหม่

2. ใช้ประโยชน์ของคำศัพท์เก่าเมื่อมีความหมายเหมือนกันหรือตรงข้ามกับคำศัพท์ใหม่

3. สอนคำศัพท์ใหม่โดยใช้คำจำกัดความง่าย ๆ

4. ใช้ภาพหรือของจริงประกอบอธิบายความหมายอุปกรณประเภทนี้หาได้ง่าย ๆ เช่น ของที่อยู่รอบห้องเครื่องแต่งตัวหรือส่วนต่าง ๆ ของร่างกายหรืออาจใช้ภาพถ่ายเส้นการ์ตูนเขียนภาพบนกระดานได้ทันทีอุปกรณเหล่านี้จะช่วยให้การแสดงความหมายชัดเจนโดยไม่ต้องใช้คำแปลประกอบ

5. การแสดงท่าทางครูใช้การแสดงท่าทางประกอบเพื่อแสดงความหมายของคำ

6. การใช้บริบทหรือสอนให้เดาความหมายจากประโยค

บารุง ไตรรัตน์ (2535: 5 – 6) ได้สรุปลำดับขั้นตอนของการสอนคำศัพท์ไว้ดังนี้

1. ชั้นสอนฟังและสอนความหมาย
2. ชั้นสอนพูดให้ออกเสียงได้ถูกต้อง
3. ชั้นสอนอ่านให้เห็นส่วนประกอบของคำอ่านให้ฟังให้อ่านและสะกดคำพร้อมกัน
4. ชั้นสอนเขียนให้เห็นภาพหรือได้ฟังคำนั้นและเขียนให้ถูกต้อง
5. ชั้นทดสอบความเข้าใจและฝึกให้นักเรียนใช้คำศัพท์
6. ให้นักเรียนจดคำศัพท์พร้อมความหมาย

สรุปได้ว่าการสอนคำศัพท์ นั้นครูควรฝึกให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ และให้ผู้เรียนได้ฝึกนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ในสถานการณ์เพื่อการสื่อสาร และควรให้เห็นตัวอย่างของโครงสร้างประโยคและสถานการณ์ที่หลากหลายและสอนหลายๆครั้ง การเลือกคำศัพท์มาสอน ครูควรเลือกคำที่ใช้บ่อย ๆ ที่เหมาะสมกับวัยและความรู้ของผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์

สมเกียรติ ขอบผล (2523: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์จากการที่นักเรียนเลือกคำศัพท์ด้วยตนเองและครูเลือกให้กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีมาศจังหวัดสุโขทัยจำนวน 40 คนแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่เรียนศัพท์จากนักเรียนเลือกด้วยตนเองและกลุ่มที่เรียนคำศัพท์ที่ครูเลือกให้ กลุ่มละ 25 คำ จากนั้นใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการออกเสียงและความหมายของคำศัพท์ ผลปรากฏว่าคะแนนที่ได้จากการอ่านและความเข้าใจความหมายจากคำที่นักเรียนเลือกด้วยตนเองและกลุ่มที่ครูเลือกคำศัพท์ให้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศศิธร เขาวรัตน์ (2533) ศึกษาเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างวิธีการสอนคำศัพท์ของครูกับกลยุทธ์การจำคำศัพท์ของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยาอำเภอบางน้ำเปรี้ยวจังหวัดฉะเชิงเทราจำนวน 37 คนกลุ่มตัวอย่างได้รับการสอนคำศัพท์แบบแปลและแบบปริบทเป็นเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ คือ 1. แบบทดสอบซึ่งแบ่งออกเป็นแบบทดสอบวัดกลยุทธ์ในการจำคำศัพท์ของผู้เรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำคำศัพท์ของผู้เรียนและ 2. วิธีสอนคำศัพท์ของครูซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธีคือวิธีสอนคำศัพท์แบบแปลและแบบปริบทวิเคราะห์ข้อมูลโดยทดสอบค่าสถิติ (t-test Dependent Group) และไค-สแควร์ (Chi-square) พบว่าความสามารถในการจำคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนคำศัพท์ด้วยวิธีปริบทสูงกว่าวิธีแปลอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในวิธีการสอนคำศัพท์ แบบแปลและแบบปริบทผู้เรียนใช้กลยุทธ์ในการจำคำศัพท์ 7 ชนิดเหมือนกันคือการเชื่อมโยงการผูกคำให้เป็นเสียงคล้องจองกันการแตกลูกคำที่สัมพันธ์กันทางความหมายการนำคำมาสร้างปริบทใหม่ที่มีความหมายการสร้างจินตภาพให้กับคำศัพท์ใหม่ การใช้กิริยาท่าทางควบคู่กับความหมายของคำที่เรียนเพื่อช่วยความทรงจำและจำคำที่เป็นใจความหลักส่วนกลยุทธ์การทบทวนคำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพทั้งวิธีแบบแปลและแบบปริบทผู้เรียนใช้กลยุทธ์การทบทวน 6 ชนิดเหมือนกันหมดคือการท่องจำบ่อย ๆ อ่านบ่อย ๆ เขียนบ่อย ๆ ใช้พูดบ่อย ๆ ฟังบ่อย ๆ และ นำคำมาเล่นเป็นเกมส์ จำนวนความถี่ของการใช้กลยุทธ์การจำคำศัพท์และกลยุทธ์การทบทวนคำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในวิธีแบบแปลและแบบปริบทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือวิธีการสอนคำศัพท์ ของครูมีความสำคัญกับกลยุทธ์การจำคำศัพท์ของผู้เรียน

วรรณพร ศิลาขาว (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมส์และไม่มีเกมส์ประกอบกลุ่มตัวอย่างเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คนโดยแบ่งเป็นกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คนผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมส์ประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่ไม่มีเกมส์ประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกหัดที่มีเกมส์ประกอบมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่ไม่มีเกมส์ประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่าการเรียนการสอนคำศัพท์โดยใช้ชุดการสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนสูงขึ้นเป็นการช่วยลดภาระงานของครูผู้สอนและสามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานเดียวกันส่งเสริมการเรียนการสอนให้เป็นระบบเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้วยตนเองมากขึ้นอีกทั้งยังทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

2.1.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นส่วนหนึ่งของสื่อการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ นอกเหนือไปจากแบบเรียนชุดการสอน มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

กรมวิชาการ (2532) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่มีไว้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะและความแตกฉานในบทเรียนแบบฝึกทักษะที่ดีควรต้องให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนแบบฝึกทักษะในภาษาไทยมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น แบบฝึก แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะแบบฝึกหัดทักษะ เป็นต้น

ศรียรรณ ศรีสวัสดิ์ (2549 : 11) กล่าวถึงแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกคือแบบฝึกหัดหรือตัวอย่างปัญหาที่ครูจัดให้นักเรียนฝึกตอบเพื่อฝึกฝนตามจุดประสงค์การเรียน

โสภาก กงก่อและณภาพร ประกอบผล (2549: 11) ให้ความหมายของแบบฝึกว่าแบบฝึกแบบฝึกหัดหรือชุดการสอน เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน คืองานหรือกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนกระทำเพื่อฝึกทักษะและทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ ถูกต้อง คล่องแคล่ว จนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้โดยอัตโนมัติ

บุษกร เลิศวีระศิริกุล (2550: 10) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือหรือสื่อทางการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนสามารถใช้ได้ทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดทักษะมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้นโดยการฝึกฝนให้มีความชำนาญแม่นยำมากยิ่งขึ้นและสามารถฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา (2551: 16) กล่าวว่าแบบฝึกหมายถึงสื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจช่วยเสริมสร้างทักษะด้วยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะนั้นเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงสื่อที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาความรู้ ความชำนาญและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน

2.1.2 ลักษณะของแบบฝึก

นิตยา ฤทธิ์โยธี (2520: 1) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับหรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย
4. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
5. ควรใช้เวลาในการทำอย่างเหมาะสม

สายสุนีย์ สกุกแก้ว (2534: 34) ได้ทำการทดลองและรวบรวมลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ

ชั้นรัชชัช มหาโพธิ์ (2535: 20) ได้กล่าวว่าแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีเนื้อหาที่ตรงกับจุดประสงค์
2. กิจกรรมเหมาะสมประกอบระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีภาพประกอบ มีการวางรูปแบบที่ดี
4. มีที่ว่างเหมาะสมสำหรับฝึกเขียน
5. ใช้เวลาที่เหมาะสม
6. ทำทลายความสามารถของผู้เรียน และสามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้

วิไลวรรณ อินทร์เชื้อ (2536) ได้กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้อย่างรวดเร็ว
5. ได้รับความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. ศึกษาได้ด้วยตนเอง

จินตนา ชูเชิด (2537: 24) ได้กล่าวว่าแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการฝึกทักษะในด้านใด
2. การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน
3. มีรูปแบบที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

ความเบื่อหน่าย

4. เรียงลำดับความยากง่าย
5. ใช้เวลาในการฝึกไม่นานจนเกินไป

ประทีป เสียงเปี่ยมสุข(2538: 55 – 56) ได้กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. ประเภทเลือกตอบ

- 1.1 เลือกระบบสีคำพวกเดียวกัน
- 1.2 เลือกคำที่มีความหมายตรงกับข้อความ
- 1.3 เลือกพยัญชนะใสในกลุ่มคำ
- 1.4 เลือกคำที่สะกดการันต์ถูกต้อง
- 1.5 ชีดเส้นใต้คำพวกเดียวกัน

2. ประเภทเติมคำ

- 2.1 เติมพยัญชนะในคำที่กำหนดไว้
- 2.2 เติมคำลงในข้อความที่กำหนดไว้
- 2.3 เติมส่วนประกอบของคำให้เป็นคำที่มีความหมาย
- 2.4 เติมอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำซึ่งตรงกับคำอ่านที่กำหนดให้
- 2.5 เติมคำให้มีความหมายตรงกับภาพ

3. ประเภทจับคู่

- 3.1 จับคู่พยางค์ของคำที่อ่านต่อกัน
- 3.2 จับคู่กับข้อความที่มีความหมายตรงกัน
- 3.3 จับคู่คำพวกเดียวกัน

4. ประเภทสร้างคำ

- 4.1 สร้างคำจากภาพ
- 4.2 สร้างคำจากภาพและความหมายที่กำหนดให้
- 4.3 สร้างคำโดยกำหนดส่วนประกอบของคำบางส่วนให้
- 4.4 การสร้างคำโดยกำหนดส่วนประกอบของคำบางส่วนให้
- 4.5 นำคำมาประสมให้เกิดคำใหม่
- 4.6 สร้างคำจากตัวอักษรที่สลับที่กันอยู่

5. ประเภทสร้างประโยค

- 5.1 สร้างประโยคจากคำที่กำหนดไว้
- 5.2 เลือกคำเติมลงในประโยคให้ได้ใจความ
- 5.3 สร้างประโยคจากภาพที่กำหนดให้

6. ประเภทเขียนคำ

6.1 เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้

6.2 เขียนคำจากคำอ่านและความหมายที่กำหนดให้

6.3 แก้ไขคำที่เขียนสะกดผิด

7. ประเภทแยกส่วนประกอบ

8. ประเภทหาความหมายของคำ

สมพร พูลพันธ์ (2541: 40) ได้กล่าวว่าแบบฝึกหัดที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนแล้ว

2. เหมาะสมกับระดับวัย และระดับความสามารถของเด็ก

3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่จะทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย คำชี้แจงหรือคำสั่งต้องชัดเจน

กะทัดรัด

4. ใช้เวลาเหมาะสมคือไม่ให้เวลานานหรือเร็วเกินไป

5. เป็นที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีต้องมีจุดหมายที่แน่นอนว่าจะทำการฝึกทักษะด้านใด ควรใช้ภาษาง่าย ๆ และมีความน่าสนใจ เรียงลำดับจากง่ายไปยากให้เหมาะกับวัยและความสามารถของผู้เรียนมีเนื้อหาให้ตรงกับวัตถุประสงค์ จัดกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อนักเรียนและการใช้ภาษาให้มากที่สุด

2.1.3 ประโยชน์ของแบบฝึก

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

กรมวิชาการ (2521: 15) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะที่มีต่อทักษะว่า ทักษะหมายถึงความคล่องจนเป็นอัตโนมัติ ถ้าเรามีทักษะในการทำสิ่งใดเราจะทำสิ่งนั้นโดยไม่ติดขัด ทักษะทางภาษามี 4 ประการ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียนเราต้องใช้ทักษะทั้ง 4 ในชีวิตประจำวัน เราจึงควรฝึกฝนจนเกิดเป็นนิสัยเพราะเราจะได้ใช้ภาษาได้ถูกต้องอย่างอัตโนมัติเพราะทักษะทางภาษาจะเกิดขึ้นได้ก็โดยอาศัยการฝึกฝน คือ ได้ทำบ่อย ๆ เป็นระยะ ๆ เสมอกันไปสิ่งที่จะช่วยในการฝึกได้อย่างหนึ่งคือ แบบฝึก แบบฝึกเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการสอนภาษา

ฉวีวรรณ จึงเจริญ (2516: 11) ได้เสนอวิธีสอนการอ่านภาษาไทยว่าสิ่งที่คำนึงถึงเวลาสอน คือ

1. กลวิธีสอน
2. ปกรณ์ประกอบการสอน
3. การจัดลำดับเนื้อเรื่อง
4. มีกิจกรรมฝึกฝนโดยใช้แบบฝึก
5. การวัดผล ต้องมีการวัดผลตอนจบบทเรียนแต่ละบท

วัชรีย์ ชำวิจิตร (2542: 34) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่าแบบฝึกทักษะช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้นช่วยผ่อนคลายและประหยัดเวลาของกระบวนการเรียนการสอนในตารางเรียนเพราะแบบฝึกทักษะสามารถนำไปฝึกกิจกรรมนอกเวลาเรียนหรือในช่วงโมงซ่อมเสริมได้ นอกจากนี้แบบฝึกยังมีประโยชน์ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องมือทบทวนความรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
4. ฝึกให้นักเรียนทำงานได้ตามลำพัง

สิริพร กอบแก้ว (2543: 57) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะแบบฝึกเป็นสื่อการสอนที่ช่วยลดภาระของครูเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนจบบทเรียนแต่ละครั้งช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาของเด็กแต่ละคนส่วนนักเรียนจะได้แก้ไขข้อบกพร่องของตนเองและเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้

อนงค์ศิริ วิชาลัย (2536) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าเป็นวิธีสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง การให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกมาก สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือ แบบฝึกเพราะนักเรียนมีโอกาสได้นำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่าแบบฝึกทักษะมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่งเป็นประโยชน์ทั้งต่อตัวผู้เรียนและครูผู้สอนเป็นสื่อการสอนที่มีความจำเป็นโดยเฉพาะในกระบวนการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจึงจะพัฒนาทักษะทางภาษาให้มีประสิทธิภาพได้

2.1.4 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

พรณี ชูทัย และเจนจิต (2528: 86-93) ได้เสนอหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. การจูงใจ คือการจัดแบบฝึกให้เรียงตามลำดับจากง่ายไปหายาก จากสั้นไปสู่ยาวควรสร้างแบบฝึกให้หลายรูปแบบโดยให้เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน
2. การฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมซ้ำๆ
3. ความใกล้ชิด คือ การใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน
4. กฎแห่งผล คือ การให้ผู้เรียนได้ทราบผลของการทำงานของตนเอง

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2523: 52-62) กล่าวถึง การสร้างแบบฝึกไว้ว่าต้องยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise) ซึ่งกล่าวว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถทำได้ดี (law of use) ในทางตรงกันข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด หรือทอดทิ้งไปนานแล้ว ย่อมจะทำให้ทำได้ไม่ดี (law of disuse)

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกหัดจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไปและมีหลาย ๆ แบบ

3. การจูงใจผู้เรียนโดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจ ของนักเรียนซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกและช่วยยั่วให้ติดตามต่อไป นอกจากนั้นแล้ว ควรใช้แบบฝึกสั้นๆ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

4. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตและการเรียนรู้มาให้นักเรียนทดลอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนและทำแบบฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัวช่วยให้จำได้แม่นยำแล้วนำหลัก และความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

บัณฑิตา แจ้งจบ (2545: 23) กล่าวว่า หลักจิตวิทยาจะช่วยเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำได้เป็นอย่างดีและน่าสนใจ ซึ่งสรุปได้ดังนี้#

1. ให้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ในการสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้ กฎแห่งการฝึกหัด กฎแห่งผล ความแตกต่างระหว่างบุคคล แรงจูงใจ และการเสริมแรง
2. ใช้รูปแบบการฝึกที่หลากหลาย เพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียน
3. ควรเรียงแบบฝึกจากง่ายไปหายาก สร้างแรงจูงใจในการฝึกต่อไป
4. ใช้เวลาในการฝึกให้เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน

5. แบบฝึกต้องมีความหมาย เป็นสิ่งใกล้ตัว และสามารถนำไปใช้ได้

6. ใช้สำนวนภาษาที่เหมาะสมกับวัย และเข้าใจง่าย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกต้องอาศัยหลักจิตวิทยาหลายประการด้วยกัน เช่น ความแตกต่างระหว่างบุคคล แรงจูงใจ การเสริมแรง กฎแห่งผล และกฎแห่งการฝึกหัด เป็นต้น

2.1.5 หลักในการสร้างแบบฝึก

หลักการสร้างแบบฝึก

ในการจัดทำแบบฝึกนั้น ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กส่วนใหญ่แล้วจัดทำแบบฝึกไว้ให้มากพอทั้งเด็กเก่งและเด็กอ่อน จะเลือกทำได้ตามความสามารถ แบบฝึกนั้นควรชัดเจน มีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การใช้หลักจิตวิทยาของเด็กและการเน้นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสร้างแบบฝึก

พรรณธิดา อ่อนแสง(2532: 48) ได้สรุปหลักในการจัดทำแบบฝึก ดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา
3. ขั้นตอนต่าง ๆ ในการสร้างแบบฝึก
 - 3.1 ศึกษาปัญหาความบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชา
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
 - 3.5 กำหนดรูปแบบและการสร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการแก้ไข

วิไลวรรณ อินทร์เชื้อ (2536: 51) ได้สรุปขั้นตอนการทำแบบฝึกดังนี้

1. มีจุดมุ่งหมายในการฝึก
2. เริ่มจากง่ายไปหายาก
3. แบบฝึกมีหลายแบบ
4. มีตัวอย่างประกอบ
5. มีภาพประกอบ
6. สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

อารีย์ บัวคุ้มภัย(2540: 21 – 22) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกควรมีหลักในการสร้างดังนี้

1. ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และพัฒนาการของนักเรียนในแต่ละวัย รวมถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลกับแรงจูงใจที่จะช่วยให้นักเรียนสนใจแบบฝึก
2. ต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะฝึกทักษะด้านใด เพื่อจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดประสงค์
3. ต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียนและเรียงลำดับจากง่ายไปยาก
4. ต้องมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่าย และควรมีตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้นจนสามารถทำได้ด้วยตนเอง
5. ต้องมีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และไม่ทำให้เกิดการเบื่อหน่าย
6. ต้องมีความถูกต้องด้านเนื้อหา ซึ่งทำได้โดยการตรวจสอบหรือทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง
7. ต้องให้นักเรียนทราบบทบาทความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกหัดของตนเพื่อเป็นการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ในโอกาสต่อไป

สรุปได้ว่าหลักในการสร้างแบบฝึก ควรมุ่งเน้นถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ โดยต้องจุดมุ่งหมายในการฝึกแบบฝึกควรเริ่มจากง่ายไปหายากมีหลายแบบมีตัวอย่างประกอบมีภาพประกอบและสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบฝึก

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544: 16 – 17) กล่าวว่า ส่วนสำคัญการสร้างแบบฝึกใช้ประกอบในการในการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ นั้น จะเน้นสื่อการสอนในลักษณะเอกสารแบบฝึกเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้นการสร้างจึงควรมีความสมบูรณ์ที่สุดทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบและกลวิธีในการนำไปใช้ ซึ่งควรเป็นเทคนิคของแต่ละคน ในที่นี้จะขอเสนอ ดังนี้

1. พึงระลึกถึงเสมอว่าต้องให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาก่อนใช้แบบฝึก
2. ในแต่ละแบบฝึกอาจมีเนื้อหาสรุปหรือเป็นหลักเกณฑ์ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาทบทวนก่อนก็ได้
3. ควรสร้างแบบฝึกให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ต้องการและไม่ยากหรือง่ายเกินไป

4. คำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กให้เหมาะสมกับบุคลิกภาวะและความแตกต่างของผู้เรียน
5. ควรศึกษาแนวทางการสร้างแบบฝึกให้เข้าใจก่อนปฏิบัติการสร้างอาจนำหลักการของผู้อื่นหรือทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษาหรือนักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและสภาพการณ์ได้
6. ควรมีคู่มือการใช้แบบฝึก เพื่อให้ผู้สอนคนอื่นนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง หากไม่มีคู่มือต้องมีคำชี้แจงขั้นตอนการใช้ที่ชัดเจน แนบไปในแบบฝึกหัดด้วย
7. การสร้างแบบฝึก ควรพิจารณารูปแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละเนื้อหาวิชารูปแบบจึงควรแตกต่างกันตามสภาพการณ์
8. การออกแบบชุดฝึกควรมีความหลากหลายไม่ซ้ำซาก ไม่ใช่รูปแบบเดียวเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะอย่างกว้างขวางและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วย
9. การใช้ภาพประกอบเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ฝึกนั้นน่าสนใจ และยังเป็นการพักสายตาให้กับผู้เรียนอีกด้วย
10. การสร้างแบบฝึก หากต้องการให้สมบูรณ์ครบถ้วน ควรสร้างในลักษณะของเอกสารประกอบการสอน แต่เน้นความหลากหลายของแบบฝึกมากกว่าเนื้อหาที่สรุปไว้จะมีเพียงย่อ ๆ
11. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง อย่าให้มีข้อผิดพลาดโดยเด็ดขาดเพราะเหมือนกับยื่นยาพิษกับลูกศิษย์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เขาจะจำในสิ่งที่ผิด ๆ ตลอดไป
12. คำสั่งในแบบฝึกเป็นสิ่งสำคัญที่มีควรมองข้ามไป เพราะคำสั่งคือประตูบานใหญ่ที่จะไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนเข้าไปสู่ความสำเร็จ คำสั่งต้องสั้น กระชับ ชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย ไม่ทำให้ผู้เรียนสับสน
13. การกำหนดเวลาในการใช้แบบฝึกในแต่ละชุด ควรให้เหมาะสมกับเนื้อหา และความสนใจของผู้เรียน
14. กระดาษที่ใช้ควรมีคุณภาพเหมาะสม มีความเหนียวและทนทานไม่เปราะบางหรือขาดง่ายจนเกินไป

จากหลักการสร้างแบบฝึกดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าแบบฝึกที่ดีควรมีความเหมาะสมกับวัย และระดับของผู้เรียน ตรงตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของเนื้อหา มีความหลากหลาย มีความง่าย ยาก ของเนื้อหาตามลำดับ มีคำสั่งชัดเจนสามารถปฏิบัติตามได้ และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

อรุณศรี แสงแก้ว (2530: 84) ศึกษาความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนโดยการใช้แบบฝึกอ่านที่ใช้คำถามระดับต่างๆกับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกอ่านที่ใช้คำถามระดับต่างๆมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กมลวรรณ ขำหวี (2535: 85) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติที่ดี ต่อการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน กับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครูผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอน อ่านโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับ การสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชาลิสสา พรหมทรัพย์ (2548: 87 - 91) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบกระบวนการกลุ่มร่วมมือโดยใช้แบบฝึกทักษะและแผนที่ความคิดเรื่องชนิดของคำกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนหนองพลวงใหญ่ จำนวน 17 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.51/82.94 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.4000 หมายความว่านักเรียนมีความรู้มากขึ้น 0.4000 หรือคิดเป็นร้อยละ 40

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน แบบฝึกช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย ส่งผลให้มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน อันจะนำไปสู่การรู้จักวิธีอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านและนำประโยชน์จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างคุ้มค่า

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติ ระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. ประเมินหาประสิทธิภาพแบบฝึกจากผู้เชี่ยวชาญ
4. ดำเนินการวิจัย
5. เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และสรุปผล

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนชาวต่างชาติ ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12) โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 20 คน ตั้งอยู่เลขที่ 1225 ถนนเดออะพาร์คแลนด์ แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนชาวต่างชาติระดับไฮสคูล (เกรด 9-12) โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 10 คน ที่ผ่านการทดสอบความรู้เบื้องต้นและอยู่ในกลุ่มระดับกลาง และระดับสูง

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาคำศัพท์ที่มักจะสับสนจากบริบทการใช้ภาษาในสภาพจริงของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มประชากรและนำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะโดยใช้รูปแบบการอธิบายความหมายคำศัพท์ แสดงประโยคตัวอย่าง ตั้งคำถาม และทำแบบฝึกหัดทำแบบอ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ของผู้เรียนและเมื่อเรียนจบบทอ่านของ แบบฝึกแล้วผู้เรียนจะทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อ หาประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์และการสร้างแบบฝึกทักษะ
2. ศึกษาค้นคว้าและคัดเลือก คำที่นักเรียนสนใจและใช้ในชีวิตประจำวัน

3. สร้างแบบฝึกทักษะจำนวน 10 บทอ่าน ดังนี้

1. จัด-จัดจ้าน
2. ไพรย-โรย
3. เหยาะ-หยด
4. เผลอ -เผอเรือ
5. แน่นหนา หนาแน่น คับคั่ง
6. ไม่รู้อิ โหนอิเหน่
7. ติดต่อ-ปะติดปะต่อ
8. เผยแผ่ เผยแพร่
9. ผลักดัน ผลักไส
10. ปา ขว้าง เขว้าง

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือวิจัยโดยให้มีกิจกรรมทำแบบฝึกหัดทำยบพและทำแบบทดสอบ

4. นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาและคำถาม โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

- อาจารย์ศิวพร กสิกิจวรกุล หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนประชาคมนานาชาติ กรุงเทพมหานคร
- อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ข้าราชการบำนาญ อดีตอาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. นำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบที่ได้จากการตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้มีความถูกต้องสมบูรณ์แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3. ประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกจากผู้เชี่ยวชาญ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกโดยนำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ผลการประเมินแบบฝึกของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการปรับปรุงแก้ไขดังนี้

1. ปรับภาษาที่ใช้ในการถามคำถามให้ชัดเจนและเข้าใจง่าย
2. จัดรูปแบบประโยคตัวอย่างในแต่ละบทให้เหมือนกัน
3. ปรับภาษาที่ใช้ในประโยคตัวอย่างให้กระชับ
4. แบบฝึกหัดท้ายบทแต่ละบทควรมีจำนวนข้อที่เหมือนกัน
5. จัดรูปแบบและหมวดหมู่ของแบบทดสอบให้สอดคล้องกัน

หลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ นำไปปรับปรุงแก้ไขและทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการประเมินคุณภาพแบบฝึก

ผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ผลการประเมินดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านเนื้อหา

รายการที่ประเมิน ด้านเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์	2	1			
2. ความถูกต้องของเนื้อหา	2	1			
3. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	2	1			
4. ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	1	2			
5. ความชัดเจนของการอธิบายเนื้อหา	1	2			
6. มีภาพประกอบ มีการวางรูปแบบเหมาะสม	1	1	1		
7. ทำทนายความสามารถของผู้เรียน	2	1			
8. ใช้เวลาในการทำอย่างเหมาะสม	1	2			
9. พัฒนาความรู้ของผู้เรียน	2	1			
10. ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละบทเรียน	1	2			

จากตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์ สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.47

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียน ต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ด้านการใช้ภาษา

รายการที่ประเมิน ด้านการใช้ภาษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้	2	1			
2. ความเหมาะสมของภาษาที่เข้ากับวัยของผู้เรียน	1	2			
3. ความชัดเจนของภาษาที่ใช้สื่อความหมาย	1	2			

จากตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์ สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านการใช้ภาษาโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.43

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียน ต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ด้านแบบทดสอบ

รายการที่ประเมิน ด้านแบบทดสอบ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ความชัดเจนของคำสั่งและคำถามของแบบทดสอบ	2	1			
2. ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์	2	1			
3. ความเหมาะสมของชนิดแบบทดสอบที่เลือกใช้	2	1			
4. ความเหมาะสมของคำถาม	1	2			

จากตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์ สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.5

สรุปได้ว่าผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติทั้ง 3 ด้านโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.47 สามารถนำไปใช้ประกอบกรเรียนการสอนได้

4. ดำเนินการวิจัย

นำแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติไปใช้เวลาในการทดลองสอน 3 คาบ ต่อสัปดาห์ คาบละ 70 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวม 11คาบโดยเริ่มจาก เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2556 ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ที่	คาบที่	เวลา	รายการ	จำนวน
1	1	7.20-8.30	บทที่ 1 จัด-จัดจ้าน	70 นาที
	2	13.10-14.20	บทที่ 2 โปรย - ไรย	70 นาที
	3	10.00-11.10	บทที่ 3 เหยาะ - หยด	70 นาที
2	4	7.20-8.30	บทที่ 4 เฟลล - เฟลเรอ	70 นาที
	5	13.10-14.20	บทที่ 5 แน่นหนา หนาแน่น คับคั่ง	70 นาที
	6	10.00-11.10	บทที่ 6 ไม้สู้้อีไหน้อีไหน	70 นาที
3	7	7.20-8.30	บทที่ 7 ติดต่อ - ปะติดปะต่อ	70 นาที
	8	13.10-14.20	บทที่ 8 เผยแผ่ - เผยแพร่	70 นาที
	9	10.00-11.10	บทที่ 9 ผลักดัน - ผลักไส	70 นาที
4	10	7.20-8.30	บทที่ 10 ปา - ข้าง - เขวียง	70 นาที
	11	13.10-14.20	ทำแบบทดสอบ	70 นาที

5. เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และสรุปผล

วิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติโดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบฝึกดังต่อไปนี้

5.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบฝึกและสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึก (ชูศรี พันธุ์ทอง, 2546: 49)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนของผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

5.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพล้น สายยศ และอังคณา สายยศ (2540: 247) ได้สรุปสูตรในการคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ไว้ดังนี้

$$\text{สูตรที่ 1} \\ E1 = \frac{\frac{\sum X}{n}}{A} \times 100$$

เมื่อ $E1$ คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ คือ คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างการฝึก

A คือ คะแนนเต็มของการทำแบบฝึกหัดระหว่างการฝึก

n คือ จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

สูตรที่ 2

$$E2 = \frac{\frac{\sum F}{n}}{B} \times 100$$

E2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
ทั้ง 10 บท

B คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแบบฝึกทักษะในแต่ละบท

n คือ จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล โรงเรียนประชาคมนานาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกแต่ละบท
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
ทั้ง 10 บท		
E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกบทรวมกัน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแบบฝึกทักษะในแต่ละบท

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนทำกิจกรรมระหว่างการทำแบบฝึกหัดทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E1
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E2
3. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E1 / E2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนทำกิจกรรมระหว่างการฝึกทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E1 ซึ่งได้ผลวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 5 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างการฝึกแต่ละบทของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ทั้ง 10 บท

คนที่	บทที่ 1 คะแนน เต็ม	บทที่ 2 คะแนน เต็ม	บทที่ 3 คะแนน เต็ม	บทที่ 4 คะแนน นเต็ม	บทที่ 5 คะแนน นเต็ม	บทที่ 6 คะแนน เต็ม	บทที่ 7 คะแนน เต็ม	บทที่ 8 คะแนน นเต็ม	บทที่ 9 คะแนน เต็ม	บทที่ 10 คะแนน เต็ม
	20	20	20	20	10	10	10	10	10	10
1	15	14	13	16	6	7	10	7	10	8
2	17	16	19	18	7	8	9	7	10	8
3	20	19	17	18	8	9	9	6	9	9
4	19	19	18	17	8	10	9	8	9	10
5	20	12	20	17	9	10	10	9	9	8
6	19	19	17	19	9	10	10	9	10	8
7	18	19	18	19	9	9	10	10	8	9
8	19	19	19	20	9	8	7	10	8	10
9	17	18	11	19	9	9	9	9	7	8
10	17	20	15	19	8	7	10	9	8	9
$\sum X$	181	175	167	182	82	87	93	84	88	87
X	18.1	17.5	16.7	18.2	8.2	8.7	9.3	8.4	8.8	8.7
E1	90.5	87.5	83.5	91	82	87	93	84	88	87

ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท เท่ากับ 87.35

จากตาราง 5 พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างการฝึกแต่ละบทของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับ นักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล โรงเรียนประชาคมนานาชาติ แต่ละบทคิดเป็นร้อยละ 82 - 93ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.35ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละได้ตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 จัด - จัดจ้าน	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	90.50
บทที่ 2 ไปรย - รอย	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.50
บทที่ 3 เหยาะ - หยด	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	83.50
บทที่ 4 เผลอ - เผอเรือ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	91.00
บทที่ 5 แน่นหนา หนาแน่น คับคั่ง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	82.00
บทที่ 6 ไม้รื้ออิ โหนอิเหน่	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.00
บทที่ 7 ติดต่อ - ปะติดปะต่อ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	93.00
บทที่ 8 เผยแผ่ - เผยแพร่	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	84.00
บทที่ 9 ผลักดัน - ผลักไส	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	88.00
บทที่ 10 ปา - ขว้าง - เขวี้ยง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.00
ค่าเฉลี่ยของ E1รวม 10บท	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.35

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E2

ตาราง 6 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์
สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติหลังการเรียนทั้ง 10 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
	คะแนนเต็ม 50
1	38
2	43
3	46
4	40
5	45
6	47
7	44
8	44
9	46
10	42
$\sum F$	435
X	43.5
E2	87

จากตาราง 6 พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำทดสอบหลังการเรียนของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ทั้ง 10 บท คิดเป็นร้อยละ 87 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E2 ที่กำหนดไว้ที่ 80 แสดงว่าแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์

3. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติ
ระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่	เรื่อง	E1	E2
1	จัด - จัดจ้าน	90.50	
2	โปรย - โรย	87.50	
3	เหาะ - หยด	83.50	
4	ผลอ - เผอเรอ	91.00	
5	แน่นหนา หนาแน่น คับคั่ง	82.00	
6	ไม่รู้สีไหนสีไหน	87.00	
7	ติดต่อกัน - ประติดประต่อกัน	93.00	
8	เผยแผ่ - เผยแพร่	84.00	
9	ผลักดัน - ผลักไส	88.00	
10	ป่า - ขว้าง - เขวี้ยง	87.00	
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน	87.35	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน		87.00

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติ
ระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ทั้ง 10 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ที่กำหนด
80/80 โดยมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียนทั้ง 10 บท คือ E1 เท่ากับ 87.35 และ
ประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 10 บท คือ E2 เท่ากับ 87.00

จากประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่าแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียน
ต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้
สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผ่านการทดสอบความรู้เบื้องต้นและอยู่ในกลุ่มระดับกลางและสูง (เกรด 9-12) จำนวน 10 คน ใช้เวลาในการวิจัย 3 คาบ ต่อสัปดาห์ คาบละ 70 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวม 11 คาบ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม 2556 โดยผู้วิจัยได้พิจารณาคำศัพท์ที่มักสับสนในเรื่องเสียงและความหมายจากบริบทการใช้ภาษาในสภาพจริงของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มประชากร และนำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะโดยใช้รูปแบบการอธิบายความหมายคำศัพท์แสดงประโยคตัวอย่าง จำนวน 10 บทอ่าน ได้แก่ 1. จัด-จัดจ้าน 2. โปรย-โรย 3. เหยาะ-หยด 4. เผลอ-เผอเรอ 5. แน่นหนา-หนาแน่น -คับคั่ง 6. ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหน 7. ติดต่อ-ปะติดปะต่อ 8. เผยแผ่-เผยแพร่ 9. ผลักดัน-ผลักไส 10. ปา-ขว้าง- เขวี้ยง และทำแบบฝึกหัดท้ายบทอ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ของผู้เรียนมีการใช้แบบฝึกหัดพิจารณาข้อความว่าถูกหรือผิดและแบบฝึกหัดเติมคำศัพท์ลงในประโยค ให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ เมื่อเรียนจบบทอ่านของแบบฝึกแล้วผู้เรียนจะทำแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

เมื่อได้แบบฝึกและแบบทดสอบแล้วผู้วิจัยนำเสนอแบบฝึกต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพของแบบฝึก โดยผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบคุณภาพด้านเนื้อหา การใช้ภาษาของบทอ่าน แบบฝึกหัดแต่ละบทและแบบทดสอบหลังการเรียน จึงให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขผู้วิจัยได้นำแบบฝึกและแบบทดสอบที่ผ่านการประเมินประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองสอนกับกลุ่มประชากร เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ซึ่งขอกว่าในการสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผู้จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล โรงเรียนประชาคมนานาชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล (เกรด 9-12) ในโรงเรียนประชาคมนานาชาติ และเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะผู้วิจัยได้พิจารณาคำศัพท์ที่มักสับสนในเรื่องเสียงและความหมายจากบริบทการใช้ภาษาในสภาพจริงของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มประชากร และนำมาสร้าง

เป็นแบบฝึกทักษะโดยใช้รูปแบบการอธิบายความหมายคำศัพท์ แสดงประโยคตัวอย่างและทำแบบฝึกหัด ทำยบทอ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน จำนวน 10 บท ได้แก่ 1. จัด-จัดจ้าน 2. โปรย-รอย 3. เหยาะ-หยด 4. เผลอ -เผอเรอ 5. แน่นหนา-หนาแน่น -คืบคั่ง 6. ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหน 7. ติดต่อ-ปะติดปะต่อ 8. เผยแผ่-เผยแพร์ 9. ผลักดัน-ผลักไส 10. ปา-ขว้าง- เขวี้ยง ผลการวิเคราะห์ มีประสิทธิภาพ 87.35/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 โดยประสิทธิภาพของ E1 อยู่ระหว่าง 82-93 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.35 และประสิทธิภาพของ E2 เท่ากับ 87.00 แสดงว่าแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล โรงเรียนประชาคม- นานาชาติ มีประสิทธิภาพเพียงพอสามารถพัฒนาทักษะและ เพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาไทยและสามารถนำไปใช้เป็นสื่อการสอนกับนักเรียนชาวต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชามานาชาติและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกให้แก่ นักเรียนชาวต่างชาติในระดับอื่น ๆ ได้ต่อไป

อภิปรายผล

จากการวิจัยการสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล โรงเรียนประชามานาชาติพบว่าแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 87.35/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และจากการประเมินคุณภาพของแบบฝึกจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อ่านได้ เขียนได้ รู้ความหมายของคำศัพท์ และนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้#

1. ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างการฝึกแต่ละบทของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับ นักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล โรงเรียนประชามานาชาติ แต่ละบท คิดเป็นร้อยละ 82 - 93ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.35 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละได้ตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 จัด - จัดจ้าน	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	90.50
บทที่ 2 โปรย - รอย	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.50
บทที่ 3 เหยาะ - หยด	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	83.50
บทที่ 4 เผลอ - เผอเรอ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	91.00
บทที่ 5 แน่นหนา หนาแน่น คืบคั่ง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	82.00
บทที่ 6 ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหน	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.00
บทที่ 7 ติดต่อ - ปะติดปะต่อ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	93.00
บทที่ 8 เผยแผ่ - เผยแพร์	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	84.00
บทที่ 9 ผลักดัน - ผลักไส	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	88.00
บทที่ 10 ปา - ขว้าง - เขวี้ยง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.00
ค่าเฉลี่ยของ E1รวม 10 บท	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.35

สังเกตได้ว่าค่าประสิทธิภาพร้อยละของแต่ละบทมีความแตกต่างกันบทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพร้อยละสูงที่สุด 93.00 คือบทเรียนที่ 7 ติดต่อ - ประติดปะต่อ รองลงมาร้อยละ 91.00 คือบทที่ 4 เฉลอ-เผอเจอ และร้อยละ 90.50 คือบทที่ 1 จัด-จัดจ้าน ทั้ง 3 บทนี้มีค่าประสิทธิภาพร้อยละค่อนข้างสูงกว่าบทอื่น เป็นผลมาจากการฝึกคำศัพท์ในชั้นนำเสนอกิจกรรม ผู้เรียนได้รับข้อมูลทางภาษาอย่างเพียงพอ ครูมีส่วนช่วยในการอธิบายหรือให้คำชี้แนะแก่ผู้เรียน ครูมีสื่อประกอบที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นภาพและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการวาดรูปประกอบคำศัพท์ การแสดงท่าทาง การฉายวีดิทัศน์ประกอบ สถานการณ์ หรือประโยคตัวอย่างทำให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะการใช้ความหมายของคำศัพท์ได้ชัดเจนโดยเฉพาะบทที่ 7 คำว่า ติดต่อ-ปะติดปะต่อ มีผู้เรียนที่สามารถทำแบบฝึกหัดท้ายบทได้คะแนนเต็มถึง 5 คน

ส่วนบทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพร้อยละต่ำที่สุด 82.00 คือบทเรียนที่ 5 แน่นหนา-หนาแน่น คับคั่ง ถัดมาร้อยละ 83.50 คือบทที่ 3 เหยาะ-หยด ทั้งนี้เนื่องจากคำศัพท์มีความใกล้เคียงกันหลายด้านไม่ว่าการออกเสียงที่เหมือนกัน เช่น หนาแน่น กับ แน่นหนา เพียงแต่สลับตำแหน่งของคำทำให้ผู้เรียนสับสนในการใช้คำและความหมาย ส่วนคำว่า เหยาะกับหยด นั้นมีความหมายคล้ายกันแตกต่างกันเพียงรายละเอียดและการนำไปใช้ การแก้ไขความสับสนของผู้เรียนนั้นทำได้ด้วยการเพิ่มกิจกรรมและแบบฝึกหัดหลังบทเรียน ทบทวนและฝึกฝนให้มากขึ้นกว่าเดิมจะสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้และการปฏิบัติกิจกรรมในบทเหล่านี้ควรจะใช้เวลาในการชี้แจงอธิบายความหมายและให้ตัวอย่างประโยคที่มากพอสมควรและเน้นกิจกรรมฝึกหัดให้นักเรียนฝึกฝนการใช้คำจนสามารถจดจำความหมายทั้งหมดได้

2. เหตุผลที่ประสิทธิภาพของ E1 มากกว่า E2 (87.35/87.00) ทั้งนี้เพราะในการวัดผลการทำกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างบทเรียนแต่ละบท ผู้เรียนมีเวลาทบทวนเนื้อหาและใช้เวลาในการฝึกและทำแบบฝึกหัดมากพอสมควรครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและเป็นคู่ในการพิจารณาคำศัพท์ ซึ่งต่างจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ผู้เรียนมีโอกาสมากในการทบทวนคำศัพท์ในเวลาจำกัดและจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ทดสอบนั้นเป็นการรวมคำศัพท์ตั้งแต่บทที่ 1-10 ซึ่งผู้เรียนจะต้องใช้ความจำมากกว่าการทำแบบฝึกหัด ซึ่งเป็นธรรมชาติของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้ ผู้เรียนบางคนรู้สึกกดดันและเคร่งเครียดในการทำแบบทดสอบเนื่องด้วยเวลาในการเตรียมตัวในการสอบนั้นจำกัด เป็นเหตุผลที่ทำให้ค่าเฉลี่ย ของ E1 มากกว่า E2

จากผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของ E1 เท่ากับ 87.35 และประสิทธิภาพของ E2 เท่ากับ 87.00 แสดงว่า แบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติ ระดับไฮสคูล โรงเรียนประชาคมนานาชาติ มีประสิทธิภาพ 87.35/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพเพียงพอสามารถพัฒนาทักษะและเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้ ได้รับความร่วมมือจากนักเรียนผู้เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ราบรื่น และเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดการเรียนคำศัพท์เฉพาะสาขา เช่น คำศัพท์ธุรกิจ คำศัพท์การท่องเที่ยว คำศัพท์เทคนิคด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น
2. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกการเขียนคำศัพท์
3. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ ขำหวี. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน
กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2521). คู่มือครูการสอนหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ม.ต้นเล่ม 2. พระนคร
: ครูสภา.
- (2532). ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบการศึกษา.
- กานดาวัลย์ คุณานนทวิทยา. (2543). พัฒนาชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โกชัย สาริกบุตร. (2540). ศิลปะการสื่อความหมาย. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี.
- ชันธชัย มหาโพธิ์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานีโดยใช้แบบฝึกการ
เขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. อุดรธานี: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
อุดรธานี.
- จินตนา ชูเชิด. (2537). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เกมกับการใช้แบบฝึก. ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม. ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉวีวรรณ จึงเจริญ. (2516). วิธีสอนภาษาไทยชั้นป.1. พระนคร : ครูสภา.
- ชาลิสา พรหมหรรษ์. (2548). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบกระบวนการ
กลุ่มร่วมมือโดยใช้แบบฝึกทักษะและแผนที่ความคิดเรื่องชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชูศรี พันธุ์ทอง. (2546). สถิติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติและคอมพิวเตอร์. คณะวิทยาศาสตร์.
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ตติยา เมฆประยูร. (2544). การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันในโรงเรียนสาธิต สังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- ตรีศิลป์ บุญขจร. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย(ฉบับปรับปรุง)หน่วยที่ 9-15. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา. (2551). แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพากรณ์ กาฬะสิน. (2541). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. (2524). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ดีลิฟเฟรส.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2552). การสอนทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: มิสเตอร์ก๊อปปี้.
- นิตยา ฤทธิโยธี. (2520). การทำและการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ. เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการสอนภาษาไทย. หน่วยงานนิเทศกรรมการสามัญศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2533). อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. คณะครุศาสตร์. วิทยาลัยธนบุรี.
- บัณฑิตา แจ่มจบ. (2545). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ ในมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะใช้หลายตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- บุษกร เลิศวีระศิริกุล. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ห้องสมุดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณินพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538, เมษายน – มิถุนายน). แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยากสารพัฒนาหลักสูตร. 14(121) หน้า 53-56.
- พรรณธิดา อ่อนแสง. (2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทยลาวในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไปในโรงเรียนนครไทยวิทยาคมอำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พรรณี ชูทัย และเจนจิต. (2528). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภิญญาพร นิตยประภา. (2534). *การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2540). *สถิติวิทยาทางการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วัชรวิ ขำวิจิตร. (2542). *แบบฝึกการเขียนเรียงความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
ถ่ายเอกสาร.
- วรรณพร ศิลาขาว. (2538). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและ
ไม่มีเกมประกอบการสอน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ คุณพิริยะทวี. (2548). *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตรน ภาณุพงศ์. (2532). *โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์พิมพ์ครั้งที่ 12*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิไลวรรณ อินทร์เชื้อ. (2536). *การสร้างแบบฝึกการใช้พจนานุกรมสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. (2536). *คู่มือเตรียมสอบอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ:
ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิธร แสงธนูและ คิต พงศ์ทัต. (2521). *คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพร พูลพันธ์. (2541). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อการสอนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สิริพร กอบแก้ว. (2543). *การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิต เพ็ชรขอบ. (2536). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). *การสร้างแบบฝึก*. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

- สุไรพงษ์ ทองเจริญ. (2526). *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ: ประมวลศิลป์.
- สมเกียรติ ชอบผล. (2523). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์จากการที่นักเรียนเลือกคำศัพท์ด้วยตนเองกับครูเลือกให้*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิชาการสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณ รัตนธรรมเมธี. (2533). *สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวคิดของดัลล์แมน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงทิวา ไชยยศ. (2539). *อ่านอย่างไรให้สนุกกิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภา คงเกื้อและนภาพรประกอบผล. (2549). *รายงานผลการวิจัยเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อนงค์ ศิริวิฑาลัย. (2536). *ผลการใช้ตำราพื้นบ้านล้านนาเพื่อพัฒนาความเข้าใจการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ ฝ่ายพัฒนาการนิเทศการศึกษา.
- อรุณศรี แสงแก้ว. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกการอ่านที่มีคำถามระดับต่างๆ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อิสรา สารวงาม. (2529). *การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อารีย์ บัวคุ้มภัย. (2540). *การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการใช้ถ้อยคำในงานร้อยแก้วสำหรับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อุษา มะหะหมัด. (2548). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโพธิ์ จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- Fries, Charles C. (1948). *Teaching and Learning English as a Foreign Language*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Van Syoc, Bryce. (1963). *Methods of Teaching English as a Foreign Language*. Bangkok. The Social Sciences Association of Thailand Press.
- William, Francis Makay. (1965). *Language Teaching Analysis*. London: Green Co., Ltd.

บัญชีตาราง

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติ ระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ด้านเนื้อหา

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ด้านการใช้ภาษา

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ด้านแบบทดสอบ

ตาราง ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตาราง แสดงคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างการฝึกแต่ละบทของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ทั้ง 10 บท

ตาราง แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ หลังการเรียนทั้ง 10 บท

ตาราง แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติ ระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียน
ต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ด้านเนื้อหา

รายการที่ประเมิน ด้านเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์	2	1			
2. ความถูกต้องของเนื้อหา	2	1			
3. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	2	1			
4. ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	1	2			
5. ความชัดเจนของการอธิบายเนื้อหา	1	2			
6. มีภาพประกอบ มีการวางรูปแบบเหมาะสม	1	1	1		
7. ทำท่ายความสามารภของผู้เรียน	2	1			
8. ใช้เวลาในการทำอย่างเหมาะสม	1	2			
9. พัฒนาความรู้ของผู้เรียน	2	1			
10. ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละบทเรียน	1	2			

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียน
ต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ด้านการใช้ภาษา

รายการที่ประเมิน ด้านการใช้ภาษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้	2	1			
2. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้กับวัยของผู้เรียน	1	2			
3. ความชัดเจนของภาษาที่ใช้สื่อความหมาย	1	2			

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียน
ต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ด้านแบบทดสอบ

รายการที่ประเมิน ด้านแบบทดสอบ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ความชัดเจนของคำสั่งและคำถามของแบบทดสอบ	2	1			
2. ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์	2	1			
3. ความเหมาะสมของชนิดแบบทดสอบที่เลือกใช้	2	1			
4. ความเหมาะสมของคำถาม	1	2			

ตาราง ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ที่	คาบที่	เวลา	รายการ	จำนวน
1	1	7.20-8.30	บทที่ 1 จัด-จัดจ้าน	70 นาที
	2	13.10-14.20	บทที่ 2 โปรง - ไรย	70 นาที
	3	10.00-11.10	บทที่ 3 เหยาะ - หยด	70 นาที
2	4	7.20-8.30	บทที่ 4 เผลอ - เผลอ	70 นาที
	5	13.10-14.20	บทที่ 5 แน่นหนา หนาแน่น คับคั่ง	70 นาที
	6	10.00-11.10	บทที่ 6 ไม้รู้สีไหนสีไหน	70 นาที
3	7	7.20-8.30	บทที่ 7 ติดต่อ - ปะติดปะต่อ	70 นาที
	8	13.10-14.20	บทที่ 8 เผยแผ่ - เผยแพร่	70 นาที
	9	10.00-11.10	บทที่ 9 ผลักดัน - ผลักไส	70 นาที
4	10	7.20-8.30	บทที่ 10 ปา - ขว้าง - เขวี้ยง	70 นาที
	11	13.10-14.20	ทำแบบทดสอบ	70 นาที

ตาราง แสดงคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างการฝึกแต่ละบทของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูน
 ความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ทั้ง 10 บท

คนที่	บทที่ 1 คะแนน เต็ม	บทที่ 2 คะแนน เต็ม	บทที่ 3 คะแนน เต็ม	บทที่ 4 คะแนน เต็ม	บทที่ 5 คะแนน เต็ม	บทที่ 6 คะแนน เต็ม	บทที่ 7 คะแนน เต็ม	บทที่ 8 คะแนน เต็ม	บทที่ 9 คะแนน เต็ม	บทที่ 10 คะแนน เต็ม
	20	20	20	20	10	10	10	10	10	10
1	15	14	13	16	6	7	10	7	10	8
2	17	16	19	18	7	8	9	7	10	8
3	20	19	17	18	8	9	9	6	9	9
4	19	19	18	17	8	10	9	8	9	10
5	20	12	20	17	9	10	10	9	9	8
6	19	19	17	19	9	10	10	9	10	8
7	18	19	18	19	9	9	10	10	8	9
8	19	19	19	20	9	8	7	10	8	10
9	17	18	11	19	9	9	9	9	7	8
10	17	20	15	19	8	7	10	9	8	9
$\sum X$	181	175	167	182	82	87	93	84	88	87
X	18.1	17.5	16.7	18.2	8.2	8.7	9.3	8.4	8.8	8.7
E1	90.5	87.5	83.5	91	82	87	93	84	88	87

ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท เท่ากับ 87.35

ตาราง แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์
สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ หลังการเรียนทั้ง 10 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
	คะแนนเต็ม 50
1	38
2	43
3	46
4	40
5	45
6	47
7	44
8	44
9	46
10	42
ΣF	435
X	43.5
E2	87

ตาราง แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติ
ระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่	เรื่อง	E1	E2
1	จัด - จัดจ้าน	90.50	
2	โปรย - รอย	87.50	
3	เหยาะ - หยด	83.50	
4	เปลอ - เพอเรือ	91.00	
5	แน่นหนา หนาแน่น คับคั่ง	82.00	
6	ไม่รู้สีไหนสีไหน	87.00	
7	ติดต่อกัน - ประติดประต่อกัน	93.00	
8	เผยแผ่ - เผยแพร่	84.00	
9	ผลักดัน - ผลักไส	88.00	
10	ป่า - ขว้าง - เขวี้ยง	87.00	
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน	87.35	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน		87.00

ภาคผนวก ข
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/1๑1๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 มีนาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

เนื่องด้วย นายกิตติคุณ ม่วงทา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบฝึกทักษะ เพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล โรงเรียนประชคมนานาชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา พุทเมตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ศิวพร กลกิจวรกุล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกทักษะ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายกิตติคุณ ม่วงทา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-977-0236

ที่ ศธ 0519.12/ 1211

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 มีนาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พจน์ โชติกเสถียร

เนื่องด้วย นายกิตติคุณ ม่วงทา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบฝึกทักษะ
เพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล โรงเรียนประชมนานาชาติ” โดยมี
รองศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมธะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกทักษะ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายกิตติคุณ ม่วงทา
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-977-0236

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/ 1211 วันที่ 4 มีนาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นายกิตติคุณ ม่วงทา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบฝึกทักษะ เพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล โรงเรียนประชมนานาชาติ” โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกทักษะ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายกิตติคุณ ม่วงทา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 086-977-0236

ภาคผนวก ค
แผนจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ 1

วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ (Thai for Non-Thai II)

ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12)

เรื่อง จัด - จัดจ้าน

จำนวน 1 คาบ

เวลา 7.20-8.30 น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

Standard 1 Reading

Uses the reading process to increase knowledge and innovative ideas in order to help in decision-making, building a strong vision in life, and creating a passion for reading.

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์และระบุความต่างของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถให้ความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

OBJECTIVES: Students will be able to

1. Identify and define the meaning of the words after reading.
2. Give the meaning of the words.

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนอ่านแล้วหาคำศัพท์
3. นักเรียนพิจารณาคำศัพท์ และให้ความหมายของแต่ละคำ จดบันทึก
4. ครูอ่านออกเสียงคำแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
5. ครูให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ครูวาดรูปหรือแสดงภาพประกอบ และยกตัวอย่างประโยคเพื่ออธิบายความหมาย
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย
7. ครูแจกใบงานแบบฝึกหัดทำแบบให้นักเรียนพร้อมอธิบายคำสั่ง
8. นักเรียนลงมือทำแบบฝึกหัด
9. ครูสุ่มถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบคำตอบและอธิบายคำตอบ

Activity

1. Teacher gives the objectives.
2. Teacher hands out the lesson sheet and assigns the students find out the vocabulary.
3. Students find out and give the meaning of the words and then take note.
4. Teacher presents the pronunciation of the words and students read after teacher.
5. Teacher presents the meaning and gives the explanation of the words by using picture and sample sentences.
6. Teacher and students summarize the meaning and identify the sentences.
7. Teacher hands out the work sheet and explains the exercise.
8. Students do the exercise.
9. Teacher checks and corrects the answer.

ขั้นประเมินผล

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด
2. นักเรียนเขียนผังมโนภาพสรุปความหมายคำศัพท์หลังการเรียนรู้

Evaluation

1. Do the exercise.
2. Summarize and draw the Mind map.

5. สื่อการเรียนการสอน(Materials)

- ใบความรู้ (Language Focus)
- ใบงาน (Worksheet)

6. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก และแบบทดสอบ

Assessment

1. By observing the participation and attendance.
2. By the correction of the exercise.

แผนการจัดการเรียนรู้ 2

วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ (Thai for Non-Thai II)

ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12)

เรื่อง ไพรย - รอย

จำนวน 1 คาบ

เวลา 13.10-14.20 น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

Standard 1 Reading

Uses the reading process to increase knowledge and innovative ideas in order to help in decision-making, building a strong vision in life, and creating a passion for reading.

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์และระบุความต่างของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถให้ความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

OBJECTIVES: Students will be able to

1. Identify and define the meaning of the words after reading.
2. Give the meaning of the words.

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนอ่านแล้วหาคำศัพท์
3. นักเรียนพิจารณาคำศัพท์ และให้ความหมายของแต่ละคำ จดบันทึก
4. ครูอ่านออกเสียงคำแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
5. ครูให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ครูวาดรูปหรือแสดงภาพประกอบ และยกตัวอย่างประโยคเพื่ออธิบายความหมาย
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย
7. ครูแจกใบงานแบบฝึกหัดทำแบบให้นักเรียนพร้อมอธิบายคำสั่ง
8. นักเรียนลงมือทำแบบฝึกหัด
9. ครูสุ่มถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบคำตอบและอธิบายคำตอบ

Activity

1. Teacher gives the objectives.
2. Teacher hands out the lesson sheet and assigns the students find out the vocabulary.
3. Students find out and give the meaning of the words and then take note.
4. Teacher presents the pronunciation of the words and students read after teacher.
5. Teacher presents the meaning and gives the explanation of the words by using picture and sample sentences.
6. Teacher and students summarize the meaning and identify the sentences.
7. Teacher hands out the work sheet and explains the exercise.
8. Students do the exercise.
9. Teacher checks and corrects the answer.

ขั้นประเมินผล

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด
2. นักเรียนเขียนผังมโนภาพสรุปความหมายคำศัพท์หลังการเรียนรู้

Evaluation

1. Do the exercise.
2. Summarize and draw the Mind map.

5. สื่อการเรียนการสอน(Materials)

- ใบความรู้ (Language Focus)
- ใบงาน (Worksheet)

6. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก และแบบทดสอบ

Assessment

1. By observing the participation and attendance.
2. By the correction of the exercise.

แผนการจัดการเรียนรู้ 3

วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ (Thai for Non-Thai II)

ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12)

เรื่อง เหยาะ - หยด

จำนวน 1 คาบ เวลา 10.00-11.10 น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

Standard 1 Reading

Uses the reading process to increase knowledge and innovative ideas in order to help in decision-making, building a strong vision in life, and creating a passion for reading.

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์และระบุความต่างของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถให้ความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

OBJECTIVES: Students will be able to

1. Identify and define the meaning of the words after reading.
2. Give the meaning of the words.

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนอ่านแล้วหาคำศัพท์
3. นักเรียนพิจารณาคำศัพท์ และให้ความหมายของแต่ละคำ จดบันทึก
4. ครูอ่านออกเสียงคำแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
5. ครูให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ครูวาดรูปหรือแสดงภาพประกอบ และยกตัวอย่างประโยคเพื่ออธิบายความหมาย
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย
7. ครูแจกใบงานแบบฝึกหัดทำแบบให้นักเรียนพร้อมอธิบายคำสั่ง
8. นักเรียนลงมือทำแบบฝึกหัด
9. ครูสุ่มถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบคำตอบและอธิบายคำตอบ

Activity

1. Teacher gives the objectives.
2. Teacher hands out the lesson sheet and assigns the students find out the vocabulary.
3. Students find out and give the meaning of the words and then take note.
4. Teacher presents the pronunciation of the words and students read after teacher.
5. Teacher presents the meaning and gives the explanation of the words by using picture and sample sentences.
6. Teacher and students summarize the meaning and identify the sentences.
7. Teacher hands out the work sheet and explains the exercise.
8. Students do the exercise.
9. Teacher checks and corrects the answer.

ขั้นประเมินผล

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด
2. นักเรียนเขียนผังมโนภาพสรุปความหมายคำศัพท์หลังการเรียนรู้

Evaluation

1. Do the exercise.
2. Summarize and draw the Mind map.

5. สื่อการเรียนการสอน(Materials)

- ใบความรู้ (Language Focus)
- ใบงาน (Worksheet)

6. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก และแบบทดสอบ

Assessment

1. By observing the participation and attendance.
2. By the correction of the exercise.

แผนการจัดการเรียนรู้ 4

วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ (Thai for Non-Thai II)

ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12)

เรื่อง เผลอ - เผอเรอ

จำนวน 1 คาบ

เวลา 7.20-8.30 น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

Standard 1 Reading

Uses the reading process to increase knowledge and innovative ideas in order to help in decision-making, building a strong vision in life, and creating a passion for reading.

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์และระบุความต่างของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถให้ความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

OBJECTIVES: Students will be able to

1. Identify and define the meaning of the words after reading.
2. Give the meaning of the words.

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูแจกใบความรู้ ให้นักเรียนอ่านแล้วหาคำศัพท์
3. นักเรียนพิจารณาคำศัพท์ และให้ความหมายของแต่ละคำ จดบันทึก
4. ครูอ่านออกเสียงคำแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
5. ครูให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ครูวาดรูปหรือแสดงภาพประกอบ และยกตัวอย่างประโยคเพื่ออธิบายความหมาย
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย
7. ครูแจกใบงานแบบฝึกหัดทำแบบให้นักเรียนพร้อมอธิบายคำสั่ง
8. นักเรียนลงมือทำแบบฝึกหัด
9. ครูสุ่มถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบคำตอบและอธิบายคำตอบ

Activity

1. Teacher gives the objectives.
2. Teacher hands out the lesson sheet and assigns the students find out the vocabulary.
3. Students find out and give the meaning of the words and then take note.
4. Teacher presents the pronunciation of the words and students read after teacher.
5. Teacher presents the meaning and gives the explanation of the words by using picture and sample sentences.
6. Teacher and students summarize the meaning and identify the sentences.
7. Teacher hands out the work sheet and explains the exercise.
8. Students do the exercise.
9. Teacher checks and corrects the answer.

ขั้นประเมินผล

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด
2. นักเรียนเขียนผังมโนภาพสรุปความหมายคำศัพท์หลังการเรียนรู้

Evaluation

1. Do the exercise.
2. Summarize and draw the Mind map.

5. สื่อการเรียนการสอน(Materials)

- ใบความรู้ (Language Focus)
- ใบงาน (Worksheet)

6. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก และแบบทดสอบ

Assessment

1. By observing the participation and attendance.
2. By the correction of the exercise.

แผนการจัดการเรียนรู้ 5

วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ (Thai for Non-Thai II)

ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12)

เรื่อง แน่นหนา - หนาแน่น - คับคั่ง

จำนวน 1 คาบ เวลา 13.10-14.20 น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

Standard 1 Reading

Uses the reading process to increase knowledge and innovative ideas in order to help in decision-making, building a strong vision in life, and creating a passion for reading.

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์และระบุความต่างของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถให้ความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

OBJECTIVES: Students will be able to

1. Identify and define the meaning of the words after reading.
2. Give the meaning of the words.

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูแจกใบความรู้ ให้นักเรียนอ่านแล้วหาคำศัพท์
3. นักเรียนพิจารณาคำศัพท์ และให้ความหมายของแต่ละคำ จดบันทึก
4. ครูอ่านออกเสียงคำแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
5. ครูให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ครูวาดรูปหรือแสดงภาพประกอบ และยกตัวอย่างประโยคเพื่ออธิบายความหมาย
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย
7. ครูแจกใบงานแบบฝึกหัดทำแบบให้นักเรียนพร้อมอธิบายคำสั่ง
8. นักเรียนลงมือทำแบบฝึกหัด
9. ครูสุ่มถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบคำตอบและอธิบายคำตอบ

Activity

1. Teacher gives the objectives.
2. Teacher hands out the lesson sheet and assigns the students find out the vocabulary.
3. Students find out and give the meaning of the words and then take note.
4. Teacher presents the pronunciation of the words and students read after teacher.
5. Teacher presents the meaning and gives the explanation of the words by using picture and sample sentences.
6. Teacher and students summarize the meaning and identify the sentences.
7. Teacher hands out the work sheet and explains the exercise.
8. Students do the exercise.
9. Teacher checks and corrects the answer.

ขั้นประเมินผล

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด
2. นักเรียนเขียนผังมโนภาพสรุปความหมายคำศัพท์หลังการเรียนรู้

Evaluation

1. Do the exercise.
2. Summarize and draw the Mind map.

5. สื่อการเรียนการสอน(Materials)

- ใบความรู้ (Language Focus)
- ใบงาน (Worksheet)

6. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก และแบบทดสอบ

Assessment

1. By observing the participation and attendance.
2. By the correction of the exercise.

แผนการจัดการเรียนรู้ 6

วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ (Thai for Non-Thai II)

ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12)

เรื่อง ไม่รู้โอโหน้อไหน

จำนวน 1 คาบ

เวลา 10.00-11.10 น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

Standard 1 Reading

Uses the reading process to increase knowledge and innovative ideas in order to help in decision-making, building a strong vision in life, and creating a passion for reading.

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์และระบุความต่างของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถให้ความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

OBJECTIVES: Students will be able to

1. Identify and define the meaning of the words after reading.
2. Give the meaning of the words.

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนอ่านแล้วหาคำศัพท์
3. นักเรียนพิจารณาคำศัพท์ และให้ความหมายของแต่ละคำ จดบันทึก
4. ครูอ่านออกเสียงคำแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
5. ครูให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ครูวาดรูปหรือแสดงภาพประกอบ และยกตัวอย่างประโยคเพื่ออธิบายความหมาย
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย
7. ครูแจกใบงานแบบฝึกหัดทำแบบให้นักเรียนพร้อมอธิบายคำสั่ง
8. นักเรียนลงมือทำแบบฝึกหัด
9. ครูสุ่มถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบคำตอบและอธิบายคำตอบ

Activity

1. Teacher gives the objectives.
2. Teacher hands out the lesson sheet and assigns the students find out the vocabulary.
3. Students find out and give the meaning of the words and then take note.
4. Teacher presents the pronunciation of the words and students read after teacher.
5. Teacher presents the meaning and gives the explanation of the words by using picture and sample sentences.
6. Teacher and students summarize the meaning and identify the sentences.
7. Teacher hands out the work sheet and explains the exercise.
8. Students do the exercise.
9. Teacher checks and corrects the answer.

ขั้นประเมินผล

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด
2. นักเรียนเขียนผังมโนภาพสรุปความหมายคำศัพท์หลังการเรียนรู้

Evaluation

1. Do the exercise.
2. Summarize and draw the Mind map.

5. สื่อการเรียนการสอน(Materials)

- ใบความรู้ (Language Focus)
- ใบงาน (Worksheet)

6. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก และแบบทดสอบ

Assessment

1. By observing the participation and attendance.
2. By the correction of the exercise.

แผนการจัดการเรียนรู้ 7

วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ (Thai for Non-Thai II)

ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12)

เรื่อง ติดต่อกัน - ประติดปะต่อ

จำนวน 1 คาบ

เวลา 7.20-8.30 น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

Standard 1 Reading

Uses the reading process to increase knowledge and innovative ideas in order to help in decision-making, building a strong vision in life, and creating a passion for reading.

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์และระบุความต่างของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถให้ความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

OBJECTIVES: Students will be able to

1. Identify and define the meaning of the words after reading.
2. Give the meaning of the words.

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูแจกใบความรู้ ให้นักเรียนอ่านแล้วหาคำศัพท์
3. นักเรียนพิจารณาคำศัพท์ และให้ความหมายของแต่ละคำ จดบันทึก
4. ครูอ่านออกเสียงคำแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
5. ครูให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ครูวาดรูปหรือแสดงภาพประกอบ และยกตัวอย่างประโยคเพื่ออธิบายความหมาย
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย
7. ครูแจกใบงานแบบฝึกหัดทำแบบให้นักเรียนพร้อมอธิบายคำสั่ง
8. นักเรียนลงมือทำแบบฝึกหัด
9. ครูสุ่มถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบคำตอบและอธิบายคำตอบ

Activity

1. Teacher gives the objectives.
2. Teacher hands out the lesson sheet and assigns the students find out the vocabulary.
3. Students find out and give the meaning of the words and then take note.
4. Teacher presents the pronunciation of the words and students read after teacher.
5. Teacher presents the meaning and gives the explanation of the words by using picture and sample sentences.
6. Teacher and students summarize the meaning and identify the sentences.
7. Teacher hands out the work sheet and explains the exercise.
8. Students do the exercise.
9. Teacher checks and corrects the answer.

ขั้นประเมินผล

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด
2. นักเรียนเขียนผังมโนภาพสรุปความหมายคำศัพท์หลังการเรียนรู้

Evaluation

1. Do the exercise.
2. Summarize and draw the Mind map.

5. สื่อการเรียนการสอน(Materials)

- ใบความรู้ (Language Focus)
- ใบงาน (Worksheet)

6. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก และแบบทดสอบ

Assessment

1. By observing the participation and attendance.
2. By the correction of the exercise.

แผนการจัดการเรียนรู้ 8

วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ (Thai for Non-Thai II)

ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12)

เรื่อง เผยแผ่ - เผยแพร่

จำนวน 1 คาบ

เวลา 13.10-14.20 น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

Standard 1 Reading

Uses the reading process to increase knowledge and innovative ideas in order to help in decision-making, building a strong vision in life, and creating a passion for reading.

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์และระบุความต่างของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถให้ความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

OBJECTIVES: Students will be able to

1. Identify and define the meaning of the words after reading.
2. Give the meaning of the words.

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูแจกใบความรู้ ให้นักเรียนอ่านแล้วหาคำศัพท์
3. นักเรียนพิจารณาคำศัพท์ และให้ความหมายของแต่ละคำ จดบันทึก
4. ครูอ่านออกเสียงคำแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
5. ครูให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ครูวาดรูปหรือแสดงภาพประกอบ และยกตัวอย่างประโยคเพื่ออธิบายความหมาย
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย
7. ครูแจกใบงานแบบฝึกหัดทำแบบให้นักเรียนพร้อมอธิบายคำสั่ง
8. นักเรียนลงมือทำแบบฝึกหัด
9. ครูสุ่มถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบคำตอบและอธิบายคำตอบ

Activity

1. Teacher gives the objectives.
2. Teacher hands out the lesson sheet and assigns the students find out the vocabulary.
3. Students find out and give the meaning of the words and then take note.
4. Teacher presents the pronunciation of the words and students read after teacher.
5. Teacher presents the meaning and gives the explanation of the words by using picture and sample sentences.
6. Teacher and students summarize the meaning and identify the sentences.
7. Teacher hands out the work sheet and explains the exercise.
8. Students do the exercise.
9. Teacher checks and corrects the answer.

ขั้นประเมินผล

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด
2. นักเรียนเขียนผังมโนภาพสรุปความหมายคำศัพท์หลังการเรียนรู้

Evaluation

1. Do the exercise.
2. Summarize and draw the Mind map.

5. สื่อการเรียนการสอน(Materials)

- ใบความรู้ (Language Focus)
- ใบงาน (Worksheet)

6. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก และแบบทดสอบ

Assessment

1. By observing the participation and attendance.
2. By the correction of the exercise.

แผนการจัดการเรียนรู้ 9

วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ (Thai for Non-Thai II)

ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12)

เรื่อง ผลักดัน - ผลักไส

จำนวน 1 คาบ เวลา 10.00-11.10 น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

Standard 1 Reading

Uses the reading process to increase knowledge and innovative ideas in order to help in decision-making, building a strong vision in life, and creating a passion for reading.

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์และระบุความต่างของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถให้ความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

OBJECTIVES: Students will be able to

1. Identify and define the meaning of the words after reading.
2. Give the meaning of the words.

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูแจกใบความรู้ ให้นักเรียนอ่านแล้วหาคำศัพท์
3. นักเรียนพิจารณาหาคำศัพท์ และให้ความหมายของแต่ละคำ จดบันทึก
4. ครูอ่านออกเสียงคำแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
5. ครูให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ครูวาดรูปหรือแสดงภาพประกอบ และยกตัวอย่างประโยคเพื่ออธิบายความหมาย
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย
7. ครูแจกใบงานแบบฝึกหัดทำแบบให้นักเรียนพร้อมอธิบายคำสั่ง
8. นักเรียนลงมือทำแบบฝึกหัด
9. ครูสุ่มถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบคำตอบและอธิบายคำตอบ

Activity

1. Teacher gives the objectives.
2. Teacher hands out the lesson sheet and assigns the students find out the vocabulary.
3. Students find out and give the meaning of the words and then take note.
4. Teacher presents the pronunciation of the words and students read after teacher.
5. Teacher presents the meaning and gives the explanation of the words by using picture and sample sentences.
6. Teacher and students summarize the meaning and identify the sentences.
7. Teacher hands out the work sheet and explains the exercise.
8. Students do the exercise.
9. Teacher checks and corrects the answer.

ขั้นประเมินผล

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด
2. นักเรียนเขียนผังมโนภาพสรุปความหมายคำศัพท์หลังการเรียนรู้

Evaluation

1. Do the exercise.
2. Summarize and draw the Mind map.

5. สื่อการเรียนการสอน(Materials)

- ใบความรู้ (Language Focus)
- ใบงาน (Worksheet)

6. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก และแบบทดสอบ

Assessment

1. By observing the participation and attendance.
2. By the correction of the exercise.

แผนการจัดการเรียนรู้ 10

วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ (Thai for Non-Thai II)

ระดับไฮสคูล (เกรด 9-12)

เรื่อง ปา - ขว้าง - เขวี้ยง

จำนวน 1 คาบ

เวลา 7.20-8.30 น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

Standard 1 Reading

Uses the reading process to increase knowledge and innovative ideas in order to help in decision-making, building a strong vision in life, and creating a passion for reading.

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์และระบุความต่างของคำศัพท์ได้
2. นักเรียนสามารถให้ความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

OBJECTIVES: Students will be able to

1. Identify and define the meaning of the words after reading.
2. Give the meaning of the words.

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนอ่านแล้วหาคำศัพท์
3. นักเรียนพิจารณาหาคำศัพท์ และให้ความหมายของแต่ละคำ จดบันทึก
4. ครูอ่านออกเสียงคำแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
5. ครูให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ครูวาดรูปหรือแสดงภาพประกอบ และยกตัวอย่างประโยคเพื่ออธิบายความหมาย
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย
7. ครูแจกใบงานแบบฝึกหัดทำแบบให้นักเรียนพร้อมอธิบายคำสั่ง
8. นักเรียนลงมือทำแบบฝึกหัด
9. ครูสุ่มถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบคำตอบและอธิบายคำตอบ

Activity

1. Teacher gives the objectives.
2. Teacher hands out the lesson sheet and assigns the students find out the vocabulary.
3. Students find out and give the meaning of the words and then take note.
4. Teacher presents the pronunciation of the words and students read after teacher.
5. Teacher presents the meaning and gives the explanation of the words by using picture and sample sentences.
6. Teacher and students summarize the meaning and identify the sentences.
7. Teacher hands out the work sheet and explains the exercise.
8. Students do the exercise.
9. Teacher checks and corrects the answer.

ขั้นประเมินผล

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด
2. นักเรียนเขียนผังมโนภาพสรุปความหมายคำศัพท์หลังการเรียนรู้

Evaluation

1. Do the exercise.
2. Summarize and draw the Mind map.

5. สื่อการเรียนการสอน(Materials)

- ใบความรู้ (Language Focus)
- ใบงาน (Worksheet)

6. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก และแบบทดสอบ

Assessment

1. By observing the participation and attendance.
2. By the correction of the exercise.

ภาคผนวก ง

แบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติ
ระดับไฮสคูล โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

บทที่ 1 จัด-จัดจ้าน

การใช้คำว่า จัด กับ จัดจ้าน คำว่าจัดจ้านจะไม่ใช้กับอาหาร เพราะมีความหมายว่า ใช้ถ้อยคำรุนแรงแข็งกร้าว ไม่สุภาพ ไม่เกรงใจใคร เช่น

เด็กชายใจพูดจาจัดจ้านได้ตอบผู้ใหญ่อย่างไม่เกรงกลัว. สมฤดีเป็นคนปากคอจัดจ้านจนคนไม่อยากอยู่ใกล้. ผู้หญิงคนนี้จัดจ้านเหลือเกินไม่สุภาพเอาซะเลย.

นอกจากนี้คำว่า จัดจ้านยังใช้กับ กิริยาท่าทางที่ไม่นุ่มนวล ไม่สุภาพอ่อนหวาน ไม่กลัวใคร เช่น เด็กนักเรียนหญิงกลุ่มนั้นช่างมีกิริยาจัดจ้านจนผู้ใหญ่หลายคนส่ายหน้าหนี. พ่อแม่ต่างอบรมลูกลงให้มีมารยาทในการพูดการจา มีกิริยาสุภาพอ่อนน้อมเรียบร้อย ไม่ให้พูดจาด้วยถ้อยคำจัดจ้าน.

ส่วนคำว่า จัด นั้นใช้กับอาหารที่มีรสชาติเข้มข้น และเป็นคำเรียกรสเพื่อจะบอกว่าอาหารนั้นมีรสชาติเป็นอย่างไร เช่น แกงส้มกุ้งถ้วยนี้เปรี้ยวจัดฉันไม่ชอบ. แม่ค้าร้านนี้ทำอาหารเค็มจัดจนทานไม่ได้. อาหารที่เผ็ดจัดจะทำให้เสาะท้อง. สุกชาติชอบทานขนมรสหวานจัดจนคุณหมอต้องเตือนให้เพลาลาง.

นอกจากนี้คำว่า จัด ยังมีความหมายว่า มาก, ยิ่ง, เต็มที่ ใช้เพื่อขยายคำอื่น เช่น นักกรีฑาหลายคนเป็นลมเพราะอากาศร้อนจัด.

แม่เรียกเด็กๆเข้าบ้านเพราะข้างนอกลมแรงจัด.

เขากินจัดจนทานอาหารที่เตรียมไว้หมดในพริบตา.

วิชาญถูกเพื่อนแหย่จนโกรธจัด เดินร้องไห้ไปฟ้องคุณครู.

อลิสาไม่ชอบไปแถบขั้วโลกเหนือเพราะอากาศหนาวจัด.

คุณครูเป็นคนระเบียบจัด.

เมื่อคืนนี้ฉันง่วงจัดจนฟังอะไรไม่รู้เรื่องเลย.

สรุปว่า จัด กับ จัดจ้าน มีความหมายแตกต่างกัน ถ้าใช้กับกิริยาท่าทาง คำพูดคำจา ใช้คำว่าจัดจ้าน ถ้าใช้บอกรสชาติอาหาร หรือขยายความที่หมายถึงมาก ใช้คำว่า จัด

คำศัพท์ที่ควรรู้

คำ	ชนิดของคำ	ความหมาย
เข้าใจผิด	กริยา (v)	misunderstand
รุนแรง	คุณศัพท์ (adj)	violent
แข็งกร้าว	คุณศัพท์ (adj)	harsh
สุภาพ	คุณศัพท์ (adj)	polite
เกรงใจ	กริยา (v)	be (too) courteous
โต้ตอบ	กริยา (v)	1. counter 2. reply
เกรงกลัว	กริยา (v)	revere
กิริยาท่าทาง	นาม (n)	manner
นุ่มนวล	กริยา (v)	be gentle, gentle
มารยาท	นาม (n)	manners
อ่อนน้อม	คุณศัพท์ (adj)	well-mannered
เรียบร้อย	กริยา (v)	be polite, be neat and tidy
รสชาติ	นาม (n)	taste
เข้มข้น	กริยา (v)	be full-flavoured
เสาะท้อง	กริยา (v)	ทำให้ท้องร่วง cause diarrhea
เพลา	กริยา (v)	เบาลง น้อยลง slacken
กรีฑา	นาม (n)	กีฬาประเภทหนึ่ง แบ่งออกเป็นประเภทลู่วิ่งและประเภทลาน athletics
พริบตา	วิเศษณ์ (adv)	ทันทีทันใด, ฉับพลัน suddenly
แหย่	กริยา (v)	ทำให้เกิดความรำคาญหรือไม่สงบอยู่ได้ tease
ฟ้อง	กริยา (v)	1. กล่าวหา, กล่าวโทษ complain 2. แสดงให้รู้ indicate
แถบขั้วโลกเหนือ	นาม (n)	North Pole
ระเบียบ	นาม (n)	แบบแผนที่วางไว้เป็นแนวปฏิบัติหรือดำเนิการ rule
ง่วง	กริยา (v)	อยากนอน be sleepy
จัด	คุณศัพท์ (adv) (adj)	extremely, strong
จัดจ้าน	กริยา (v)	be bold
คำพูดคำจา	นาม (n)	speech
แกงส้ม	นาม (n)	sour soup made of tamarind paste

แบบฝึกหัดท้ายบท

ตอนที่ 1 ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคถูกต้องให้ขีด / (ถูก) ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคไม่ถูกต้องให้ขีด X (ผิด) หน้าข้อ

-1. คำที่ใช้สำหรับกิจกรรมารยาทที่ไม่เรียบร้อย ไม่สุภาพ หรือถ้อยคำที่แข็งกร้าว คือ จัด
-2. คำว่าจัด กับจัดจ้าน มีความหมายต่างกันเพราะคำว่าจัดจ้านใช้กับอาหารเท่านั้น
-3. คำว่า จัด มีความหมายว่ามาก ยิ่ง เต็มที่ ใช้ขยายคำและบอกรสอาหาร
-4. สมฤดีเป็นคนจัดจ้านจนคนไม่อยากจะอยู่ใกล้
-5. แม่ให้เด็ก ๆ เข้าบ้านเพราะข้างนอกลมแรงจัด
-6. เด็กผู้หญิงเหล่านี้มีกิริยาจัดจ้าน ไม่เรียบร้อย
-7. เขาหิวจัดจนทานอาหารหมดในพริบตา
-8. นักกรีฑาวิ่งเร็วจัดจนมองไม่ทัน
-9. เขาเป็นคนชอบทานอาหารรสจัด
-10. ยำปลาหมึกมีรสจัดจ้าน

ตอนที่ 2 จงเติมคำว่า จัด หรือจัดจ้าน ให้ถูกต้อง

1. อาหารร้านนี้มีรสเปรี้ยว.....
2. สุกันยาเป็นคนปากคอ.....ไม่น่ารัก
3. อนันดาชอบทานอาหารรส.....
4. แถบทั่วโลกเหนือมีอากาศหนาว.....
5. พ่อแม่สอนลูกๆให้มีกิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย ไม่ให้พูดจา.....

6. เวลาคนโกรธ.....อย่าเข้าไปยุ่งกับเขา

7. คุณแม่ของฉันเป็นคนระเบียบ.....

8. อาหารที่มีรสเผ็ด.....ทำให้เสาะท้อง

9. คนที่ปากคอ.....ไม่มีใครอยากคุยด้วย

10. เราควรมีกิริยามารยาทที่สุภาพอ่อนน้อมไม่ควรพุดจา.....

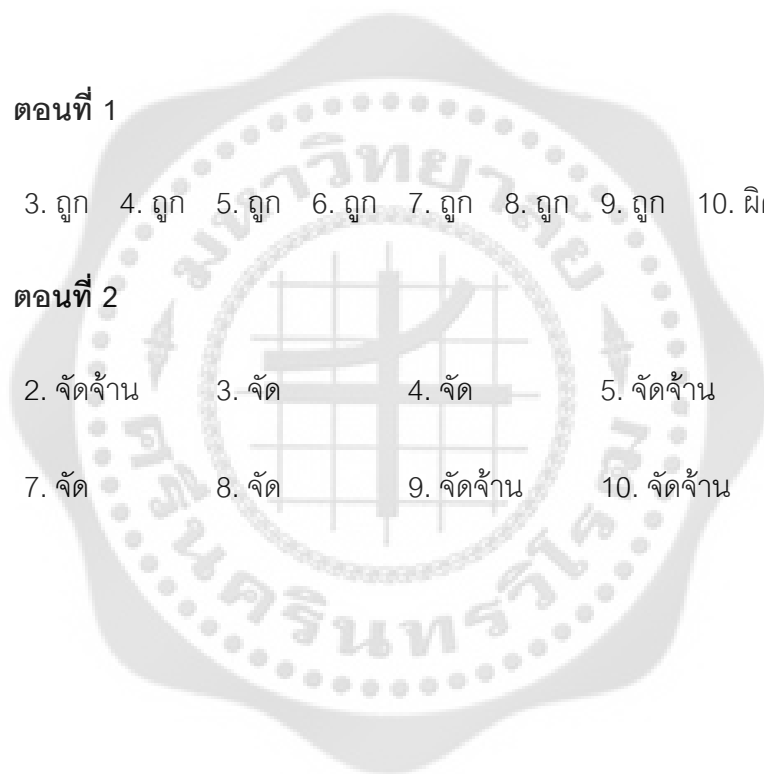
เฉลยคำตอบ ตอนที่ 1

1. ผิด 2. ผิด 3. ถูก 4. ถูก 5. ถูก 6. ถูก 7. ถูก 8. ถูก 9. ถูก 10. ผิด

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 2

1. จัด 2. จัดจ้าน 3. จัด 4. จัด 5. จัดจ้าน

6. จัด 7. จัด 8. จัด 9. จัดจ้าน 10. จัดจ้าน

บทที่ 2 โปรย - โรย

โปรย เป็นคำกริยา หมายความว่า 1. หว่าน , ทำให้ตกลงมาเป็นเม็ด ๆ กระจายไปทั่ว,

ใส่ลงคราวละน้อย ๆ ทั่ว ๆ ไป. เช่น

เมื่อวานนี้มีฝนโปรยลงมาอย่างชุ่มฉ่ำหลังจากแห้งแล้งมาหลายเดือน.

ในพิธีแต่งงานจะมีเด็กโปรยดอกไม้เดินนำหน้าขบวนเจ้าสาว.

ผู้กำกับเวทีสั่งให้โปรยกระดาษสีทองหลังประกาศชื่อผู้ที่ได้รับรางวัล.

ของที่โปรยอาจเป็นของแห้ง เป็นแผ่นหรือชิ้นเล็ก ๆ ที่ปลิวไปได้,

2. หมายความว่า **ข้อความที่คัดหรือพิมพ์ขึ้นมาด้วยตัวหนังสือ** ที่โตเป็นพิเศษเพื่อบ่งบอกความ

สนใจเช่น

ผู้ประกาศข่าวโปรยหัวข้อข่าวตอนต้นรายการเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ.

นางงามโปรยยิ้มให้คณะกรรมการและผู้ชมด้วยความมั่นใจ.

ส่วนคำว่า **โรย** มีความหมายว่า *ร่วงไปทีละน้อย, ค่อยๆปล่อยลงไป, หมดยุคความสดชื่น,*

ใส่ลงคราวละน้อย ๆ แต่จะใส่ลงในที่เล็ก ๆ เช่น ใส่หน้าอาหาร, หรือใส่ลงคราวละน้อย ๆ

ติดต่อกันก็ได้ คำว่า **โรย** อาจใช้กับของที่มีลักษณะชั้นก็ได้ เช่น

นักไต่เขาค่อยๆโรยตัวลงมาจากหน้าผา.

หลังจากที่ทำงานหนักมาทั้งวันพอลงถึงบ้านเขาโรยแรงหมดกำลัง.

เขาบรรจุโรยงาและถั่วใส่หน้าอาหารอย่างประณีต.

เขาโรยปูนขาวเป็นเส้นแบ่งลู่วิ่งสำหรับการแข่งขันกีฬาวันพุงนี้.

แม่ค้าตกแต่งอาหารด้วยการโรยผักชีในถ้วยเตี๊ยมั่วไก่ก่อนนำไปเสิร์ฟลูกค้า

สุนิสาช่วยคุณแม่โรยฝอยทองลงในกระทะทองเหลือง.

เสริมความรู้สำนวนไทย ผักชีโรยหน้า หมายถึง การทำความดีเพียงผิวเผิน ไม่ได้ทำดีอย่างจริงจังหรือสมำเสมอ จะทำดีเวลามีคนมาตรวจ มาเยี่ยม. เช่น เมื่อเจ้านายมาเยี่ยมสำนักงาน พนักงานทุกคนจัดโต๊ะให้ดู เรียบร้อย และก็แก่งทำงานหนัก แต่นายรู้ว่าเป็นเพียงผักชีโรยหน้าเท่านั้น

คำศัพท์ที่ควรรู้

คำ	ชนิดของคำ	ความหมาย
ไปรย	กริยา (v)	spread
โรย	กริยา (v)	1.scatter 2. Sprinkle 3. wither
หว่าน	กริยา (v)	sow
กระจาย	กริยา (v)	spread
ของแห้ง	นาม (n)	dry foodstuff
คัด	กริยา (v)	copy , select
เรียบเรียง	กริยา (v)	Arrange, compile
ดึงดูดความสนใจ	กริยา (v)	Draw attention
ชุ่มฉ่ำ	คุณศัพท์ (adj)	lush
แห้งแล้ง	คุณศัพท์ (adj)	dry
พิธีแต่งงาน	นาม (n)	Wedding ceremony
ผู้กำกับเวที	นาม (n)	Stage director
รางวัล	นาม (n)	Reward, prize
คณะกรรมการ	นาม (n)	committee
ผู้ชม	นาม (n)	audience
ความมั่นใจ	นาม (n)	confidence
นักไต่เขา	นาม (n)	hiker
ความสดชื่น	นาม (n)	cheerfulness
ข้น	คุณศัพท์ (adj)	thick
บรรจง	คุณศัพท์ (adj)	fine
ประณีต	คุณศัพท์ (adj)	neat
ลู่วิ่ง	นาม (n)	track
หน้าผา	นาม (n)	cliff
ผักชี	นาม (n)	parsley
ก๋วยเตี๋ยวคั่วไก่	นาม (n)	Fried noodle with chicken
การแข่งขัน	นาม (n)	competition
กระทะทองเหลือง	นาม (n)	brass pan

แบบฝึกหัดท้ายบท

ตอนที่ 1 ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคถูกต้องให้ขีด / (ถูก) ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคไม่ถูกต้องให้ขีด X (ผิด) หน้าข้อ

-1. คำว่า โรอย ใช้กับสิ่งของที่แห้งขึ้นเล็กน้อยและปลิวได้
-2. โปรอย ใช้กับหัวข้อขาวเพื่อดึงดูดความสนใจผู้ฟังได้
-3. คำว่า โรอย สามารถใช้กับสิ่งที่ใส่หน้าอาหารได้ เช่น โรอยงา
-4. คำว่า โรอย หมายถึง หมดความสดชื่น ก็ได้ เช่น อิดโรย
-5. แม่ครัวกำลังโรยยี่มให้กับลูกค้า
-6. เจ้าหน้าที่กำลังโปรยปูนขาวสำหรับทำเส้นแบ่งลู่วิ่ง
-7. พ่อครัวเอาผักชีมาโรยหน้าอาหารเพื่อให้ดูสวยงาม
-8. แม่ค้ากำลังโรยขนมจีนลงในกระทะ
-9. คนเข็ดกระจกบนตึกสูงกำลังโปรยตัวลงมาข้างล่าง
-10. เจ้าหน้าที่นำเครื่องบินขึ้นทำฝนหลวงเพื่อโปรยฝนลงมาแก่ชาวนา

ตอนที่ 2 จงเติมคำว่า โปรย หรือโรย ให้ถูกต้อง

1. ร้านอาหารร้านนี้ตกแต่งอาหารด้วยการ.....ผักชีลงบนหน้าอาหาร
2. ผู้จัดการสั่งให้คนงาน.....ปูนขาวบนสนาม
3. แนนชอบช่วยคุณแม่.....ถั่วและงาบนขนมปัง
4. คุณครูมักจะ.....หัวข้อบทเรียนเพื่อดึงความสนใจของนักเรียน
5. ในหน้าแล้งไปไม่ร่วง.....บนสนามหญ้าหน้าบ้าน

6. เด็กๆต่างแย่งกัน.....ก็สืบดอกกุหลาบในพิธีแต่งงาน
7. นนท์ชอบ.....ยิ้มให้กับสาวๆที่หน้าตาดี
8. สุธีทำงานหนักทั้งคืนจนหน้าตาดู.....แรง
9. คนเราเมื่ออายุมากขึ้น สุขภาพและพลังกำลังก็ร่วง.....เป็นธรรมดา
10. นักเรียนช่วยกัน.....ไปปลิวเพื่อกระจายข่าวในหมู่บ้าน

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 1

1. ผิด 2. ถูก 3. ถูก 4. ถูก 5. ผิด 6. ผิด 7. ถูก 8. ถูก 9. ผิด 10. ถูก

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 2

1. โรอย 2. โรอย 3. โรอย 4. ไปรอย 5. โรอย
6. ไปรอย 7. ไปรอย 8. โรอย 9. โรอย 10. ไปรอย

ชื่อ.....เกรด.....วันที่.....

บทที่ 3 เหยาะ - หยด

เหยาะ เป็นคำกริยา หมายความว่า ใส่เติมลงแต่น้อยให้พอต้องการ อากาศเหยาะให้ภาพของการใส่ของเหลวอย่างรวดเร็ว และมีอาการกระตุกมือในแต่ละครั้ง เช่น ต้มยำปลากระพงมีรสเปรี้ยวเกินไป ถ้าเหยาะน้ำปลาลงสักนิดก็จะอร่อยขึ้น.

สุชาดาเหยาะซอสลงบนไข่ต้มดูน่าทานขึ้น.

จำเหยาะน้ำส้มสายชูลงในถ้วยกระเพาะปลาเพื่อเพิ่มความเปรี้ยว.

เหยาะ เป็นการใส่เครื่องปรุงหลังจากที่ปรุงอาหารเรียบร้อยแล้ว เติมอีกเล็กน้อยเพื่อเสริมรส หรือกลิ่นของอาหารเท่านั้นเครื่องปรุงอาหารที่เหยาะเพื่อชูรสนั้น อาจเป็นน้ำปลา ซีอิ๊ว น้ำมะนาว หรือพริกไทยก็ได้.

คำว่าเหยาะ มีอีกความหมายหนึ่ง หมายถึง ค่อย ๆ เดิน, ค่อย ๆ วิ่ง มีลักษณะเป็นจังหวะ เช่น

ม้าวิ่งเหยาะๆ บริเวณชายหาด. ผู้สูงอายุเดินเหยาะย่างเพื่อออกกำลังกาย.

หยด หมายถึง ไหลหรือทำให้ไหลหลุดออกมาเป็นหยาด ๆ ปล่อยให้ของเหลวที่ค่อย ๆ ร่วงลงไปเอง, หยดใช้เป็นลักษณนามของสิ่งที่หยดก็ได้ เช่น

เขาหยดสีผสมอาหารลงในแป้งเพื่อให้มีสีสันน่าทาน.

น้ำฝนหยดลงมาจากเพดาน.

มีสีน้ำมันหลายหยดอยู่บนใบไม้.

เสื้อของครูเปื้อนหมึกหลายหยด.

หมอสั่งให้คุณแม่หยอดน้ำตาเทียมข้างละ ๒ หยด

คำศัพท์ที่ควรรู้

คำ	ชนิดของคำ	ความหมาย
เหยาะ	กริยา (v)	1. add little by little 2. to jog
หยด	กริยา (v)	to drop, to drip
ของเหลว	นาม (n)	liquid
กระตุก	กริยา (v)	pull violently, to pull, to jerk, to whip
ปลากะพง	นาม (n)	fish
รสเปรี้ยว	นาม (n)	sour
ไข่ต้ม	นาม (n)	boiled egg
น้ำส้มสายชู	นาม (n)	arrack vinegar
กระเพาะปลา	นาม (n)	fish maw
ปรุงอาหาร	กริยา (v)	cook
เครื่องปรุงอาหาร	นาม (n)	seasoning
น้ำปลา	นาม (n)	fishsauce
ซีอิ้ว	นาม (n)	soy sauce
ชายหาด	นาม (n)	beach
ออกกำลังกาย	กริยา (v)	exercise
ไหล	กริยา (v)	(of a river) to flow, (of rain, a crowd) to pour
หยาด	นาม (n) ,กริยา (v)	a (dew) drop; to drip
ลักษณนาม	นาม (n)	classifier
สีผสมอาหาร	นาม (n)	food coloring
เพดาน	นาม (n)	ceiling
น้ำค้าง	นาม (n)	dew drop
หมึก	นาม (n)	ink
น้ำตาเทียม	นาม (n)	eye drop

ชื่อ.....เกรด.....วันที่.....

แบบฝึกหัดท้ายบท

ตอนที่ 1 ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคถูกต้องให้ขีด / (ถูก) ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคไม่ถูกต้องให้ขีด X หน้าข้อ

-1. เมื่อจะปรุงรสอาหารด้วยเครื่องปรุง เช่น ซีอิ้ว น้ำปลา เราใช้คำว่า หยด
-2. คำว่าเหาะะ มีอีกความหมายหนึ่ง หมายถึง ค่อย ๆ เดิน, ค่อย ๆ วิ่ง
-3. หยดใช้เป็นคำลักษณนามได้
-4. เหาะะคือการปล่อยให้ของเหลวนั้นค่อย ๆ ร่วงลงไปเอง
-5. น้ำที่รั่วหยดลงมาจากหลังคาบ้าน
-6. การเดินเหาะะๆ ก็เป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่ง
-7. น้ำมันไหลออกมาหลายเหาะะ
-8. กางเกงของเขาเปื้อนคราบเลือดหลายหยด
-9. นกหายดซอกลงไปในแก่งเพื่อเพิ่มรสชาติอาหาร
-10. โสภโณมีตบาดเลือดไหลเหาะะลงบนเก้าอี้หลายหยด

ตอนที่ 2 จงเติมคำว่า เหาะะ หรือหยด ให้ถูกต้อง

1. น้ำหอมเพียง 2-3 ก็ทำให้หอมไปทั่วห้องแล้ว.
2. น้ำผึ้งมีประโยชน์มากในแต่ละ.....มีสารอาหารเยอะ
3. สบั้นเป็นคนประหยัดมากน้ำสั๊ก.....ก็ไม่ยอมให้สูญเปล่า
4. น้ำหมึกสำหรับพิมพ์มีราคาแพงไม่ควรปล่อยให้.....เลอะเทอะ

5. เขา.....นำมะนาวลงในต้มยำเพื่อเพิ่มความเปรี้ยว

6. ทุกๆเช้าเขาจะเดินและวิ่ง.....ๆ รอบหมู่บ้าน

7. ประนอม.....น้ำปลาใสในต้มจืดเพื่อให้มีรสเค็ม

8. เหยื่อเขาไหลย้อยหลาย.....

9. ฉันเห็นน้ำค้างกลิ้งบนใบบอนหลาย.....

10. ผู้สูงอายุไม่สามารถวิ่งเร็วๆได้ต้องวิ่ง.....ๆ แทน

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 1

1. ผิด 2. ถูก 3. ถูก 4. ผิด 5. ถูก 6. ถูก 7. ผิด 8. ถูก 9. ผิด 10. ผิด

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 2

1. หยด 2. หยด 3. หยด 4. หยด 5. เหยาะ
6. เหยาะ 7. เหยาะ 8. หยด 9. หยด 10. เหยาะ

บทที่ 4 เผลอ - ผอเรือ

" เผลอ " เป็นคำกริยา หมายถึง 1. **หลงลืมไปชั่วขณะเช่น**

จอยเผลอเปิดประตูทิ้งไว้จนยุงเข้ามาในบ้าน (= ลืมปิดประตู)

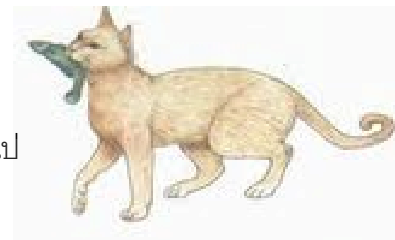
สมศักดิ์เผลอจอดรถจักรยานยนต์โดยไม่วางขาตั้งทำให้รถล้มทับขา (= ลืมวางขาตั้ง)

2. **ไม่ระวังตัวเช่น**

เขาเผลอหลับไปเดียวเดียว แมวก็ก็นำคาบเอาปลาที่อยู่ในจานของเขาไป

นี่นำดูโทรทัศน์ขณะทานข้าวจนเผลอตกเอาพริกเข้าปาก

เพราะตำรวจเผลอ คนร้ายเลยวิ่งหนี

" ผอเรือ " เป็นได้ทั้งคำกริยาและคำวิเศษณ์ หมายถึง 1. **ขาดความเอาใจใส่ในสิ่งที่ต้องทำเช่น**

แม่มักสอนฉันให้มีความรอบคอบในการทำงาน อย่าเป็นคนผอเรือ,

การทำงานเกี่ยวกับเงินจะผอเรือไม่ได้

2. **สะเพร่า, ไม่รอบคอบจนก่อให้เกิด ความเสียหาย.**

จอมเป็นคนผอเรือ มักลืมกุญแจในห้องเสมอ

เขาผอเรือในการขับรถจนทำให้เกิดอุบัติเหตุ

ถ้าเขาทำงานอย่างผอเรือจนเกิดความเสียหายอีกครั้ง จะต้องถูกไล่ออกแน่

คำศัพท์ที่ควรรู้

คำ	ชนิดของคำ	ความหมาย
เผลอ	กริยา (v)	be careless , forget
เผลอเรอ	วิเศษณ์(adj)	careless
หลงลืม	กริยา (v)	forget
ชั่วขณะ	กริยาวิเศษณ์(adv)	for a moment
ระวังตัว	กริยา (v)	be aware, careful
คาบ	กริยา (v)	hold in the mouth
ยุง	นาม (n)	mosquito
รถจักรยานยนต์	นาม (n)	motorcycle
ขาตั้ง	นาม (n)	stand
โทรทัศน์	กริยา (v)	television
พริก	นาม (n)	chilli
ตำรวจ	นาม (n)	policeman
คนร้าย	นาม (n)	bad guy, thief
ความเอาใจใส่	นาม (n)	carefulness
สะเพร่า	กริยา (v)	be careless
รอบคอบ	กริยา (v)	be cautious
ความเสียหาย	นาม (n)	damage
อุบัติเหตุ	นาม (n)	accident
ไล่ออก	กริยา (v)	Fire, lay off
กุญแจ	นาม (n)	key
การเงิน	นาม (n)	finance
บริษัท	นาม (n)	company
ความลับ	นาม (n)	secret
ศัตรู	นาม (n)	enemy

แบบฝึกหัดท้ายบท

ตอนที่ 1 ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคถูกต้องให้ขีด / (ถูก) ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคไม่ถูกต้องให้ขีด X หน้าข้อ

-1. คนที่ทำงานด้านการเงินต้องเป็นคนรอบคอบ ทำงานอย่างเผอเรอไม่ได้
-2. แดงเผอเรอเปิดประตูเอาไว้ แมวจึงเข้ามา
-3. จอห์นเป็นคนเฉลียวทำอะไรก็เสียหายไปหมด
-4. ฉันเผลอวางโทรศัพท์มือถือไว้ที่ร้านค้า กลับมาดูอีกทีโทรศัพท์หายไปแล้ว
-5. คุณครูเผลอกดปุ่มลบข้อมูลทำให้ข้อมูลหายไปหมด
-6. คุณแม่โกรธที่ลูกเป็นคนเผอเรอมักทำสิ่งของตกหล่นเป็นประจำ
-7. เพราะเขาเผลอวางกระป๋องน้ำไว้ที่ขอบโต๊ะน้ำจึงหกใส่เอกสาร
-8. คนเผอเรอมักจะตงงานเพราะทำความเสียหายให้แก่บริษัท
-9. อาร์มไม่เอาใจใส่ในการทำอาหาร เลยเผอเรอหยิบพริกใส่ไปในข้าวผัด
-10. คนร้ายใช้จังหวะขณะที่ตำรวจเผอเรอจึงหยิบปืนและวิงหนี

ตอนที่ 2 จงเติมคำว่า เผลอ หรือเผอเรอ ให้ถูกต้อง

1. เธออย่า..... วางของมีค่าไว้ที่ห้องพักอาจโดนขโมยได้.
2. อุดมเป็นคน.....ทำงานอะไรก็ผิดพลาดไปหมด
3. สมชาย.....หลับไปเดี่ยวเดียวตื่นมาของก็หายไปแล้ว
4. คุณครูสอนให้เราเป็นคนรอบคอบไม่เป็นคน.....
5. เขา.....เปิดน้ำทิ้งไว้จนห้องน้ำมีน้ำเต็มไปหมด

6. เขา..... ลืมกุญแจไว้ในบ้านอีกแล้ว
7. ปอม.....บอกความลับให้กับศัตรู
8. เพราะเขาเป็นคน.....จึงถูกไล่ออกจากงาน
9. เขา.....รับโทรศัพท์ขณะขับรถจึงเกิดอุบัติเหตุ
10. สมชายเป็นคน.....ไม่ควรทำงานเกี่ยวกับการเงิน

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 1

1. ถูก 2. ผิด 3. ผิด 4. ถูก 5. ถูก 6.ถูก 7. ถูก 8. ถูก 9. ผิด 10. ผิด

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 2

1. ผลล 2. ผลลล 3. ผลล 4. ผลลล 5. ผลล
6. ผลล 7. ผลล 8. ผลลล 9. ผลล 10. ผลลล

บทที่ 5 แน่นหนา หนาแน่น คับคั่ง

แน่นหนาเป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง *มั่นคงหรือทำให้มั่นคง ไม่หลุดไม่คลอน*

เช่น ประตูบานนี้ใส่กุญแจ**แน่นหนา**,

บ้านใหญ่หลังนี้มีกำแพงล้อมรอบ**แน่นหนา**,

ตึกสูงหลังนี้ต้องปูพื้นฐานให้**แน่นหนา**,

อาคารนี้มียามรักษาความปลอดภัย**แน่นหนา**.

ส่วนคำว่า **หนาแน่น** เป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง *คับคั่ง, แออัด, มีมากจนแน่นเช่น*

ถนนสุขุมวิทมีบ้านเรือน**หนาแน่น**,

กรุงเทพฯ มีประชากร**หนาแน่น**,

หมู่บ้านนี้มีต้นไม้**หนาแน่น** คู่ร่มรื่น,

ผู้คนเริ่มมางานแสดงดนตรี**หนาแน่น**ขึ้นทุกที.

สรุปได้ว่า คำว่า **แน่นหนา** เน้นความมั่นคง ส่วนคำว่า **หนาแน่น** เน้นปริมาณ

คำว่า **คับคั่ง** เป็นคำกริยา หมายถึง *แออัด, ยัดเยียด, แน่นจนต้องเบียดเสียดกัน* ซึ่งมีความหมายคล้ายกับคำว่า **หนาแน่น** แต่ใช้แทนกันไม่ได้เพราะคำว่า **คับคั่ง** เป็นคำกริยา ส่วน คำว่า **หนาแน่น** เป็นคำวิเศษณ์ เช่น

กรุงเทพฯ มีผู้คน**คับคั่ง**,

มีคนมางานเลี้ยงกัน**คับคั่ง**แน่นไปหมด,

บรรยากาศภายในงาน**คับคั่ง**ไปด้วยคนดังมากมาย.

คำศัพท์ที่ควรรู้

คำ	ชนิดของคำ	ความหมาย
แน่นหนา	วิเศษณ์(adv)	tightly
หนาแน่น	วิเศษณ์(adj)	abundantly
คับคั่ง	กริยา (v)	be crowded
ความมั่นคง	นาม (n)	stability
กุญแจ	นาม (n)	key
ฐาน	นาม (n)	base
ตึก	นาม (n)	building
อาคาร	นาม (n)	building
ยามรักษาความปลอดภัย	นาม (n)	security guard
ปริมาณ	นาม (n)	quantity
แออัด	วิเศษณ์(adv)	tightly
เบียดเสียด	กริยา (v)	crowd
งานเลี้ยง	นาม (n)	party
บรรยากาศ	นาม (n)	atmosphere
คนดัง	นาม (n)	popular people

แบบฝึกหัดท้ายบท

ตอนที่ 1 ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคถูกต้องให้ขีด / (ถูก) ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคไม่ถูกต้องให้ขีด X หน้าข้อ

.....1. ประชากรในกรุงเทพฯแน่นหนา

.....2. ประตูบ้านหลังนี้ปิดอย่างคับคั่ง

.....3. งานเลี้ยงมีคนมาอย่างหนาแน่น

.....4. กำแพงนี้ทั้งแข็งแรงและแน่นหนา

.....5. โรงเรียนนี้มียามรักษาความปลอดภัยอย่างคับคั่ง

ตอนที่ 2 จงเรียงประโยคให้ถูกต้อง

1. แน่นหนา / สมพร / ปิด / และ / ประตู / อย่าง / หน้าต่าง

(Somporn closed the windows and doors tightly.)

.....

2. บ้านเรือน / เพชรบุรี / มี / หนาแน่น / ถนน

(Petchaburi Road has houses abundantly.)

.....

3. ไปด้วย / งานเลี้ยง / มากมาย / คับคั่ง / คนดัง

(The Party was crowded of popular people.)

.....

4. สูง / มี / ฐาน / หลังนี้ / แน่นหนา / ที่ / อาคาร

(This high building has the strong/tight base.)

.....

5. เขา / หนา / มี / ต้นไม้ / บ้าน / แน่น / ของ

(His house has trees abundantly.)

.....

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 1

1. ผิด
2. ผิด
3. ถูก
4. ถูก
5. ผิด

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 2

1. สมพรปิดประตูและหน้าต่างอย่างแน่นหนา
2. ถนนเพชรบุรีมีบ้านเรือนหนาแน่น
3. งานเลี้ยงดับคั้งไปด้วยคนดังมากมาย
4. อาคารสูงหลังนี้มีฐานที่แน่นหนา
5. บ้านของเขามีต้นไม้หนาแน่น

ไม่รู้อิโนอิเหนเป็นสำนวนทำหน้าที่เป็นกริยา หมายถึง 1. **ไม่รู้เรื่องราวที่เกิดขึ้น** เช่น

คุณพ่อกำลังปาของใส่สุเทพ สมศักดิ์**ไม่รู้อิโนอิเหน**เดินเข้ามาเลยถูกของปาใส่.

อุบัติเหตุครั้งนั้นทำให้คนที่**ไม่รู้อิโนอิเหน**ได้รับบาดเจ็บไปด้วย.

หรือ 2. หมายความว่า **ไม่รู้ไม่เห็น, ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง** เช่น

เขากล่าวหาว่าฉันเป็นคนทำให้บอยกับแจนทะเลาะกัน ฉัน**ไม่รู้อิโนอิเหน**ด้วยสักหน่อย.

ตำรวจจับคนที่ยกพวกตีกันในงานคอนเสิร์ตแต่ป้อม**ไม่รู้อิโนอิเหน**ก็ถูกจับไปด้วย.

คำศัพท์ที่ควรรู้

คำ	ชนิดของคำ	ความหมาย
ไม่รู้อิโนอิเหน	กริยา (v) สำนวน (proverb)	to know nothing about; to be unaware of any knowledge
รู้	กริยา (v)	to know a subject or piece of learned information
ปา	กริยา (v)	throw
อุบัติเหตุ	นาม (n)	accident
บาดเจ็บ	กริยา (v)	be injured
เกี่ยวข้อง	กริยา (v)	relate, concern
กล่าวหา	กริยา (v)	accuse
ทะเลาะ	กริยา (v)	quarrel
จับ	กริยา (v)	arrest
ตีกัน	กริยา (v)	fight, hit

แบบฝึกหัดท้ายบท

ตอนที่ 1 ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคถูกต้องให้ขีด / (ถูก) ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคไม่ถูกต้องให้ขีด X หน้าข้อ

-1. ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหนเป็นสำนวน
-2. ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหนมีความหมายว่าไม่รู้เรื่องราวที่เกิดขึ้น
-3. สมชายเป็นคนที่ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหนในเหตุการณ์นี้หมายความว่าเขาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง
-4. การเป็นคนไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหนหมายถึงเป็นคนไม่ฉลาด
-5. ยามรักษาความปลอดภัยไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหนเพราะมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

ตอนที่ 2 จงเรียงประโยคให้ถูกต้อง

1. ไม่รู้ / จาก / ชื่อ / คน / รับ / ได้ / บาดเจ็บ / ชื่อ / อุบัติเหตุ
(People who doesn't know anything got the accident.)
.....
2. ชื่อ / ข้อ / หมายถึง / ส่วน / ไม่รู้ / ถึง / ไม่ / มี / ชื่อ / เกี่ยว
(This proverb "..." means not being related.)
.....
3. รว / เหน / ไม่ / รู้ / ชื่อ / ชื่อ / กับ / เขา / เรื่อง / ที่ / เกิด / ชื่อ / ขึ้น
(He doesn't concern with this event.)
.....
4. จับ / ตัว / ที่ / และ / ตีกัน / ปล่อย / คนที่ / ไม่รู้ / ตำรวจ / ชื่อ / นักเรียน / ชื่อ
(Policeman arrested the students who fought each other and freed the unconcerned people.)
.....
5. ส่วน / ฉัน / เหตุการณ์ / มี / เกี่ยว / ครั้ง / ข้อ / ไม่ / กับ / นี้
(I don't relate with this event.)
.....

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 1

1. ถูก
2. ถูก
3. ถูก
4. ผิด
5. ผิด

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 2

1. คนไม่รู้ชื่อโน้มนั้นได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ
2. ไม่รู้ชื่อโน้มนั้นหมายถึงไม่มีความเกี่ยวข้อง
3. เขาไม่รู้ชื่อโน้มนั้นกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น
4. ตำรวจจับนักเรียนที่ดีกันและปล่อยตัวคนที่ไม่รู้ชื่อโน้มนั้น
5. ฉันไม่มีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ครั้งนี้

บทที่ 7 ติดต่อกับ - ติดต่อปะต่อกับ

ติดต่อเป็นคำกริยาหมายความว่า 1. *ไปมาหาสู่กัน*เช่น

หลังจากที่เราเรียนจบแล้ว เราก็ไม่ได้**ติดต่อ**กันอีก,

แม้ว่าสายใจจะหย่ากับสามี แต่เธอก็ยัง**ติดต่อ**กับเขาอยู่.

2. หมายความว่า *พูดจาเพื่อทำความตกลง* เช่น

เขามา**ติดต่อ**ขอซื้อที่ดินของผม,

สุพจน์เดินทางไป**ติดต่อ**ธุรกิจกับต่างประเทศ.

3. หมายถึง *สื่อสาร* เช่น

เรา**ติดต่อ**กันทางอีเมล แต่ยังไม่เคยพบปะกันเลย,

ฉันไม่สามารถ**ติดต่อ**เขาได้เพราะไม่มีสัญญาณโทรศัพท์มือถือ.

นอกจากนั้น ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึง 4. *ลักษณะของโรคติดต่อ* สามารถแพร่เชื้อไปยังผู้อื่นได้ เรียกว่า **โรคติดต่อ** เช่น

วัณโรคเป็น**โรคติดต่อ**ชนิดหนึ่ง,

อีสุกอีใสเป็น**โรคติดต่อ**ได้ง่าย.

5. หมายถึง *ต่อเนื่องกัน* เช่น

เขาทำงานที่บริษัทนี้**ติดต่อ**กันเป็นเวลาหลายปี.

ปะติดปะต่อเป็นคำกริยาและเป็นคำวิเศษณ์ มีความหมายว่า *เอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ มาติดมาต่อกัน*

เช่น เขาเอาเศษผ้ามาเย็บ**ปะติดปะต่อ** ตั้งใจว่าจะทำเป็นผ้าคลุมเตียง,

นักสืบเอาเรื่องราวมา**ปะติดปะต่อ**กันก็พอจะหาตัวคนร้ายได้,

เขาเล่าเรื่องราวไม่**ปะติดปะต่อ**กันทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ.

คำศัพท์ที่ควรรู้

คำ	ชนิดของคำ	ความหมาย
ติดต่อ	กริยา (v)	1. connect 2. contact 3. communication
	วิเศษณ์ (adv)	1. continually 2. consecutively
ปะติดปะต่อ	กริยา (v)	1. patch 2. put together 3. link up
เรียนจบ	กริยา (v)	graduated
หย่า	กริยา (v)	divorce
สามี	นาม(n)	husband
ที่ดิน	นาม(n)	land
ธุรกิจ	นาม(n)	business
ต่างประเทศ	นาม(n)	foreign (/strange) land
พบปะ	กริยา (v)	meet
อีเมล	นาม(n)	e-mail
สัญญาณ	นาม(n)	signal
โทรศัพท์มือถือ	นาม(n)	mobile phone
วัณโรค	นาม(n)	tuberculosis
อีสุกอีใส	นาม(n)	chickenpox
บริษัท	นาม(n)	company
ผ้าคลุมเตียง	นาม(n)	bedspread
นักสืบ	นาม(n)	detective
ผ้าห่ม	นาม(n)	blanket
ไข้หวัด	นาม(n)	cold
ลมหายใจ	นาม(n)	breath

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....วันที่.....

แบบฝึกหัดท้ายบท

ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคถูกต้องให้ขีด / (ถูก) ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคไม่ถูกต้องให้ขีด X (ผิด) หน้าข้อ

-1. คำว่า ติดต่อกัน สามารถใช้กับโรคได้
-2. เราใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อติดต่อสื่อสารกัน
-3. หลังจากหย่ากันมาหลายปี สมศรียังคงปะติดปะต่อกับสามีของเธออยู่
-4. วัฒนธรรมเป็นวัฒนธรรมที่สามารถปะติดปะต่อกันได้
-5. โสภากำงานที่บริษัทนี้ปะติดปะต่อกันมาหลายปี
-6. ตำรวจเอาหลักฐานมาปะติดปะต่อกันขึ้นเป็นเรื่องราวที่น่าเชื่อถือ
-7. นี้นำเอาเศษผ้ามาปะติดปะต่อกันเป็นผ้าห่มที่สวยงาม
-8. เอกชัยยังคงติดต่อกับพวกเรา แม้จะแยกย้ายกันไปเรียนที่อื่นก็ตาม
-9. เขารู้สึกเมื่อยล้าเพราะขับรถปะติดปะต่อกันมาหลายชั่วโมงแล้ว
-10. ไข้หวัดสามารถติดต่อได้ทางลมหายใจ

เฉลยคำตอบ

1. ถูก 2. ถูก 3. ผิด 4. ผิด 5. ผิด 6. ถูก 7. ถูก 8. ถูก 9. ผิด 10. ถูก

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่..... วันที่.....

บทที่ 8 เผยแพร่- เผยแพร่

เผยแพร่เป็นคำกริยา หมายถึงขยายออกไป, ทำให้ขยายออกไป**เผยแพร่** เป็นการทำให้ขยายออกไปโดยไม่ทิ้งหลักเดิม ของเดิมเป็นอย่างไรก็ขยายออกไปตามนั้นทุกประการ มักใช้กับศาสนา เช่น

มิชชันนารีเข้ามา**เผยแพร่**พระศาสนาในประเทศไทย,

สำนักงานด้านศาสนาส่งทูตไป**เผยแพร่**พระพุทธศาสนาในต่างประเทศ.

เผยแพร่ เป็นคำกริยา หมายถึง **การโฆษณาให้แพร่หลายด้วยการกระจายข่าวสารไปสู่ผู้รับ ให้มากที่สุดโดยสิ่งที่โฆษณานั้นจะดีหรือไม่ดีก็ได้** เช่น

ข่าวลือได้**เผยแพร่**ไปอย่างรวดเร็ว,

หนังสือพิมพ์ทุกฉบับได้**เผยแพร่**ข่าวความดีของดาราคณนี้ให้รู้โดยทั่วกัน,

นักวิทยาศาสตร์**เผยแพร่**ความรู้ใหม่จากสิ่งที่ได้ค้นพบ,

รัฐบาลเริ่มโครงการใหม่เพื่อ**เผยแพร่**ชื่อเสียงของประเทศให้เป็นที่รู้จักแก่นานาประเทศ,

โรงเรียนได้**เผยแพร่**ข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต.

คำศัพท์ที่ควรรู้

คำ	ชนิดของคำ	ความหมาย
เผยแผ่	กริยา (v)	spread out
เผยแพร่ว	กริยา (v)	propagate
ขยาย	กริยา (v)	expand, increase the number
แพร่หลาย	กริยา (v)	be widespread
ศาสนา	นาม(n)	religion
ทูต	นาม(n)	ambassador
โฆษณา	นาม(n)	advertisement
ข่าวลือ	นาม(n)	rumor
หนังสือพิมพ์	นาม(n)	newspaper
นักวิทยาศาสตร์	นาม(n)	scientist
ค้นพบ	กริยา (v)	discover
รัฐบาล	นาม(n)	government
ชื่อเสียง	นาม(n)	fame
ข้อมูล	นาม(n)	information

แบบฝึกหัดท้ายบท

ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคถูกต้องให้ขีด / (ถูก) ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคไม่ถูกต้องให้ขีด X หน้าข้อ

-1. คำว่า เผยแพร่ มักใช้กับศาสนา
-2. ข่าวลือได้เผยแพร่กระจายไปทั่ว
-3. คณะทูตศาสนาได้เดินทางไปเผยแพร่พระศาสนาที่ต่างประเทศ
-4. ข้อมูลนี้สามารถเผยแพร่ให้กับทุกคนได้
-5. คุณครูได้เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยทางอินเทอร์เน็ต
-6. ตำรวจเผยแพร่หลักฐานของคนร้ายทางหนังสือพิมพ์
-7. ข่าวดีเช่นนี้ควรนำมาเผยแพร่ให้ทุกคนรู้โดยทั่วกัน
-8. ข่าวการแต่งงานของได้ังเผยแพร่ทางโทรทัศน์ช่อง 3
-9. รัฐบาลพิมพ์เอกสารจำนวนมากเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางพุทธศาสนาแก่ประชาชน
-10. ความลับบางอย่างในคอมพิวเตอร์อาจถูกคนเอาไปเผยแพร่ได้

เฉลยคำตอบ

1. ถูก 2. ผิด 3. ถูก 4. ถูก 5. ผิด 6. ถูก 7. ผิด 8. ถูก 9. ถูก 10. ถูก

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่..... วันที่.....

บทที่ 9 ผลักดัน - ผลักไส

ผลักดัน เป็นคำกริยา หมายถึง กระตุ้นหรือดำเนินการเคลื่อนไหวอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้
สิ่งนั้น ดำเนินรุดหน้าไป, สนับสนุน, ส่งเสริม เช่น

คุณครูผลักดันลูกศิษย์ให้ประสบความสำเร็จได้

นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมผลักดันให้ประชาชนเข้าร่วมโครงการบ้านเมืองสะอาด

คุณแม่ผลักดันให้ลูกๆ ตั้งใจเรียนจนสอบผ่าน

ผู้จัดการผลักดันให้เจนนีได้รับตำแหน่งใหม่ในปี

รัฐบาลผลักดันให้ประชาชนประหยัดน้ำมัน.

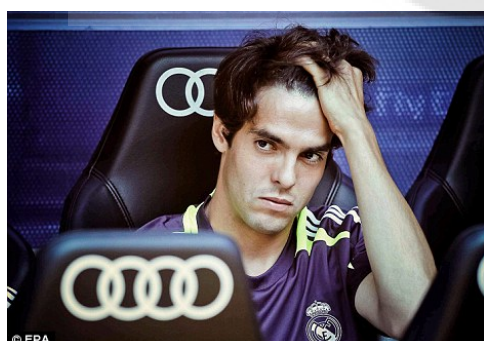
ผลักไส เป็นคำกริยา หมายถึง ขับไล่ ดันออกไปอย่างรังเกียจ เช่น

เมื่อวานนี้ได้ตั้งผลักไสคนงานสองคนที่ขโมยของออกจากบริษัท

แม่ค้าผลักไสขอทานออกไปจากร้าน

เจ้าของหอพักผลักไสคนที่ไม่มีเงินจ่ายค่าเช่า

ภรรยาโกรธจัดจนผลักไสสามีขึ้นเม้าออกไปนอนนอกบ้าน.

คำศัพท์ที่ควรรู้

คำ	ชนิดของคำ	ความหมาย
ผลักดัน	กริยา (v)	push forward, push on
ผลักไส	กริยา (v)	push away, get rid of
กระตุ้น	กริยา (v)	stimulate, encourage
สนับสนุน	กริยา (v)	support
ส่งเสริม	กริยา (v)	promote
ลูกศิษย์	นาม(n)	student
ประสบความสำเร็จ	กริยา (v)	succeed, achievement
นักอนุรักษ์	นาม(n)	conservationists
สิ่งแวดล้อม	นาม(n)	environment
ประชาชน	นาม(n)	people
โครงการ	นาม(n)	project
รัฐบาล	นาม(n)	government
ผู้จัดการ	นาม(n)	manager
ประหยัด	กริยา (v)	economize
รังเกียจ	กริยา (v)	dislike, hate
ขโมย	กริยา (v)	steal
หอพัก	นาม(n)	dormitory
ค่าเช่า	นาม(n)	rent
ขี้เมา	นาม(n)	drunkard

แบบฝึกหัดท้ายบท

ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคถูกต้องให้ขีด / (ถูก) ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคไม่ถูกต้องให้ขีด X (ผิด) หน้าข้อ

-1. คำว่า ผลักดัน หมายถึงการสนับสนับ
-2. เขาทำงานดีควรผลักดันให้ได้รับตำแหน่งที่ดี
-3. เขาไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าหอพักจึงโดนผลักดัน
-4. พ่อแม่ผลักดันให้ลูกๆประสบความสำเร็จ
-5. คุณครูผลักดันให้นักเรียนสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้
-6. นักวิทยาศาสตร์ผลักดันให้ทุกคนช่วยกันประหยัดพลังงาน
-7. สามีขี้เมาถูกผลักดันให้ไปนอนนอกบ้าน
-8. เขาเป็นคนผลักดันให้เธอได้รับตำแหน่งนี้
-9. รัฐบาลผลักดันให้ประชาชนประหยัดไฟฟ้า
-10. เขาถูกผลักดันให้ไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ

เฉลยคำตอบ

1. ถูก 2. ผิด 3. ถูก 4. ถูก 5. ผิด 6. ถูก 7. ผิด 8. ถูก 9. ผิด 10. ถูก

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่..... วันที่.....

บทที่ 10 ปา ขว้าง เขวี้ยง

ปา เป็นคำกริยา หมายถึง **ตัดสิ่งที่อยู่ในมือออกไปเช่น**

เขาปากระดาษลงในตะกร้าถังขยะ

เขาปาลูกเทนนิสขึ้นไปบนท้องฟ้า

ขว้าง เป็นคำกริยา หมายถึง **ตัดสิ่งที่อยู่ในมือออกไปไกล แรงกว่าปาและมีเป้าหมายที่จะให้สิ่งที่ขว้างนั้นไปให้ถึง เช่น**

เด็ก ๆ ขว้างก้อนหินลงน้ำอย่างสนุกสนาน.

เขาขว้างลูกบอลส่งให้เพื่อนร่วมทีม.

เขาขว้างลูกเทนนิสเข้าไปในสนาม.

เขวี้ยง เป็นอาการเหมือนขว้าง **แต่เขวี้ยงออกไปแรงและรวดเร็ว เช่น**

เขาเขวี้ยงแก้วน้ำไปที่ประตูด้วยความโกรธ

น้องของฉันชอบเขวี้ยงขวดนมเวลาโมโห.

คำว่า ขว้างใช้คู่กับคำว่า ปา มีความหมายว่า ขว้างหรือเขวี้ยงสิ่งของจำนวนมากออกไป เช่น

เธอขว้างปาถ้วยชามแตกกระจายเพราะโมโหที่เขาไม่กลับมา,

เด็ก ๆ ขว้างปาของเล่นเข้าใส่กัน,

ผู้ชุมนุมขว้างปาก้อนหินใส่ตำรวจ.

คำศัพท์ที่ควรรู้

คำ	ชนิดของคำ	ความหมาย
ปา	กริยา (v)	throw
ขว้าง	กริยา (v)	pitch
ขว้าง	กริยา (v)	fling, hurl
ถังขยะ	นาม(n)	litter bin
ขว้าง	กริยา (v)	throw
เพื่อนร่วมทีม	นาม(n)	team mate
เป้าหมาย	นาม(n)	target
โมโห	กริยา (v)	angry
ขวดนม	นาม(n)	bottle of milk
ท้องฟ้า	นาม(n)	sky
ของเล่น	นาม(n)	toy
ผู้ชุมนุม	นาม(n)	protestor, person joining a gathering

แบบฝึกหัดบทที่ 10 ปา ขว้าง เขวี้ยง

ตอนที่ 1 ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคถูกต้องให้ขีด / (ถูก) ข้อใดอธิบายความ หรือใช้ประโยคไม่ถูกต้องให้ขีด X หน้าข้อ

-1. คำว่า ปา สามารถใช้คู่กับคำว่า เขวี้ยง ได้
-2. นักกีฬาเบสบอลขว้างลูกบอลออกนอกสนาม
-3. เขาโมโหจึงขว้างปาสิ่งของลงบนพื้น
-4. แม่ดูลูกชายที่กำลังขว้างขวดนมใส่เพื่อน
-5. เขวี้ยงเป็นการเหวี่ยงที่ใช้กับสิ่งของจำนวนมาก

ตอนที่ 2 จงเรียงประโยคให้ถูกต้อง

1. ตะกร้า/ ลง / เขา / กระดาษ / ปา / ใน (He threw the paper into the basket.)
.....
2. ขว้าง / ตำรวจ / ก้อนหิน / ใส่ / ปา / ผู้ชุมนุม
(The protestors pitched the stones to the policemen.)
.....
3. ลูกบอล / ร่วม / เขา / เพื่อน / ขว้าง / ให้ / ทีม / ส่ง (He pitched the ball to the team mate.)
.....
4. ใส่ / ตำรวจ / คน / จับ / ที่ / ก้อนหิน / รถยนต์ / ขว้าง
(Policeman arrested the man who threw the stone to the car.)
.....
5. กระจาย / ปา / ถ้วย / เถอ / ซาม / แตก / ขว้าง / ห้อง / เต็ม
(She flung the plates/dishes spread on the floor.)
.....

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 1

1. ผิด
2. ถูก
3. ถูก
4. ถูก
5. ผิด

เฉลยคำตอบ ตอนที่ 2

1. เขาปากกระดาดลงในตะกร้า
2. ผู้ชุมนุมขว้างปาก้อนหินใส่ตำรวจ
3. เขาขว้างลูกบอลส่งให้เพื่อนร่วมทีม
4. ตำรวจจับคนที่ขว้างก้อนหินใส่รถยนต์
5. เธอขว้างปาก้อนขามแตกกระจายเต็มห้อง

ภาคผนวก จ
แบบทดสอบความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติ
ระดับไฮสคูล โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....วันที่.....

แบบทดสอบความรู้ศัพท์ บทที่ 1-10

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ให้ตรงกับความหมายโดยใส่อักษรหน้าข้อ (10 คะแนน)

- A. โรอย B. โปรย C. เผลอ D. เผอเรอ E. เหยาะ F. หยด G. เผยแผ่ H. เผยแพร่
I. ขว้าง J. ป่า K. เขวี้ยง L. จัด M. จัดจ้าน N. แน่นหนา O. หนาแน่น P. คับคั่ง
Q. ติดต่อกัน R. ปะติดปะต่อ S. ไม่รู้วิธีไหนดีไหนหนึ่ T. ผลักดัน U. ผลักไส

-1. หลงลืมไปชั่วขณะ
.....2. สะเพร่า
.....3. ขว้างหรือเขวี้ยงออกไปแรงและรวดเร็ว
.....4. ขว้างหรือเขวี้ยงสิ่งของจำนวนมากออกไป
.....5. ใช้เป็นลักษณะนามได้
.....6. ใส่ของเหลวเต็มลงแต่น้อยอย่างรวดเร็ว และกระตุกมือ
.....7. ค่อย ๆ เดิน, ค่อย ๆ วิ่ง มีลักษณะเป็นจังหวะ
.....8. ค่อย ๆ ปลดปล่อยลง, ใส่หน้าอาหาร
.....9. มั่นคงหรือทำให้มั่นคง ไม่หลุดไม่คลอน
.....10. การโฆษณาให้แพร่หลาย

ตอนที่ 2 จงนำคำที่อยู่ในช่องสี่เหลี่ยมเติมในช่องว่างในประโยคให้ถูกต้อง (40 คะแนน)

- ก. โปรย ข. โรอย ค. เหยาะ ง. หยด

1. ร้านอาหารร้านนี้ตกแต่งอาหารด้วยการ.....ผักชีลงบนหน้าอาหาร.
2. เมื่อวานนี้มีฝน.....ลงมาอย่างชุ่มฉ่ำหลังจากแห้งแล้งมาหลายเดือน.
3. ในพิธีแต่งงานจะมีเด็ก.....ดอกไม้เดินนำหน้าขบวนเจ้าสาว.
4. เขา.....น้ำมะนาวลงในตั้มยำเพื่อเพิ่มความเปรี้ยว.

5. ฉันเห็นน้ำค้างกลิ้งบนใบบอนหลาย.....

6. ผู้สูงอายุไม่สามารถวิ่งเร็วๆได้ต้องวิ่ง.....ๆ แทน

ก. เผลอเรือ ข. เผลอ ค. จัดจ้าน ง. เผยแพร่

7. อุดมเป็นคน.....ทำงานอะไรก็ผิดพลาดไปหมด

8. สมชาย.....หลับไปเดี่ยวเดียวตื่นมาของก็หายไปแล้ว

9. คุณครูสอนให้เราเป็นคนรอบคอบไม่เป็นคน.....

10. เพราะเขาเป็นคน.....จึงถูกไล่ออกจากงาน.

ก. แน่นหนา ข. หนาแน่น ค. คับคั่ง ง. ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหน

11. บ้านใหญ่หลังนี้มีกำแพงล้อมรอบ.....

12. กรุงเทพฯมีประชากร.....

13. บรรยากาศภายในงาน.....ไปด้วยคนดังมากมาย.

14. บ้านของเขามีต้นไม้.....

15. อุบัติเหตุครั้งนั้นทำให้คนที่.....ได้รับบาดเจ็บไปด้วย.

16. ตำรวจจับนักเรียนที่ตักกันและปล่อยตัวคนที่.....

ก. ติดต่อ ข. ปะติดปะต่อ ค. คับคั่ง ง. ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหน

17. คุณพ่อกำลังป่าของใส่สุเทพ สมศักดิ์.....เดินเข้ามาเลยถูกของป่าใส่.

18. หลังจากที่เราเรียนจบแล้ว เราก็ไม่ได้.....กันอีก.

19. เขามา.....ขอซื้อที่ดินของผม.
20. ฉันไม่สามารถ.....เขาได้เพราะไม่มีสัญญาณโทรศัพท์มือถือ.
21. วัฒนธรรมเป็นโรค.....ชนิดหนึ่ง.
22. เขาเอาเศษผ้ามาเย็บ.....ตั้งใจว่าจะทำเป็นผ้าคลุมเตียง.

ก. ติดต่อก	ข. ปะติดปะต่อก	ค. เผยแพร่	ง. เผยแผ่
------------	----------------	------------	-----------

23. สำนักงานด้านศาสนาส่งทูตไป.....พระพุทธรูปในต่างประเทศ.
24. นักวิทยาศาสตร์.....ความรู้ใหม่จากสิ่งที่ได้ค้นพบ.
25. โรงเรียนได้.....ข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต.
26. ความลับบางอย่างในคอมพิวเตอร์อาจถูกคนเอาไป.....ได้.

ก. ผลักดัน	ข. ผลักไส	ค. โปรรย	ง. เผยแผ่
------------	-----------	----------	-----------

27. รัฐบาล.....ให้ประชาชนประหยัดน้ำมัน.
28. แม่ค้า.....ขอทานออกไปจากหน้าร้าน.
29. เขาทำงานดีควร.....ให้ได้รับตำแหน่งที่ดี.
30. คุณครู.....ลูกศิษย์ให้ประสบความสำเร็จได้.

A. โรอย	B. โปรรย	C. ผลอก	D. ผลอโร	E. เหยาะ	F. หยด	G. เผยแผ่	H. เผยแพร่
I. ขว้าง	J. ป่า	K. เขวียง	L. จัด	M. จัดจ้าน	N. แน่นหนา	O. หนาแน่น	P. คับคั่ง
Q. ติดต่อก	R. ปะติดปะต่อก	S. ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหน	T. ผลักดัน	U. ผลักไส			

31. เขา.....ลูกบอลส่งให้เพื่อนร่วมทีม.
32. น้องของฉันชอบ.....ชวดนมเวลาโมโห.

33. ผู้ชุมนุม.....ก้อนหินใส่ตำรวจ.
34. เขา.....กระดาษลงในตะกร้าถังขยะ.
35. แกงส้มกุ้งถ้วยนี้เปรี้ยว.....ฉันไม่ชอบ.
36. แม่เรียกเด็กๆเข้าบ้านเพราะข้างนอกลมแรง.....
37. คุณครูเป็นคนระเบียบ.....
38. เขาหิว.....จนทานอาหารที่เตรียมไว้หมดในพริบตา.
39. เด็กชายใจพูดจา.....ได้ตอบผู้ใหญ่อย่างไม่เกรงกลัว.
40. เวลาคนโกรธ.....อย่าเข้าไปยุ่งกับเขา.

ภาคผนวก จ
แบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
แบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้วงศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูล
โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนประเมินที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน

รายการที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหา					
1.1. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์					
1.2. ความถูกต้องของเนื้อหา					
1.3. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน					
1.4. ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน					
1.5. ความชัดเจนของการอธิบายเนื้อหา					
1.6. มีภาพประกอบ มีการวางรูปแบบเหมาะสม					
1.7. ทำทนายความสามารถของผู้เรียน					
1.8. ใช้เวลาในการทำอย่างเหมาะสม					
1.9. พัฒนาความรู้ของผู้เรียน					
1.10. ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละบทเรียน					
2. การใช้ภาษา					
2.1. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้					
2.2. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้กับวัยของผู้เรียน					
2.3. ความชัดเจนของภาษาที่ใช้สื่อความหมาย					
3. แบบทดสอบ					
3.1. ความชัดเจนของคำสั่งและคำถามของแบบทดสอบ					
3.2. ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์					
3.3. ความเหมาะสมของชนิดแบบทดสอบที่เลือกใช้					
3.4. ความเหมาะสมของคำถาม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)
วันที่

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นายกิตติคุณ ม่วงทา
วัน เดือน ปีเกิด	19 กุมภาพันธ์ 2516
สถานที่เกิด	จังหวัดเชียงราย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	188/66 หมู่บ้านเศรษฐสิริ บางนา-วงแหวน ซอย ราชวินิตบางแก้ว ถ. บางนา-ตราด ต. บางแก้ว อ. บางพลี จ. สมุทรปราการ 10540
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	ครูสอนภาษาไทยระดับไฮสคูล
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนประชาคมนานาชาติ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนปรีณสรอยแยลส์ วิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2537	ศศ.บ. (วิชาเอก ภาษาอังกฤษวิชาโท การสื่อสารมวลชน) คณะศึกษาศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2556	ศศ.ม. (สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) คณะมนุษยศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ